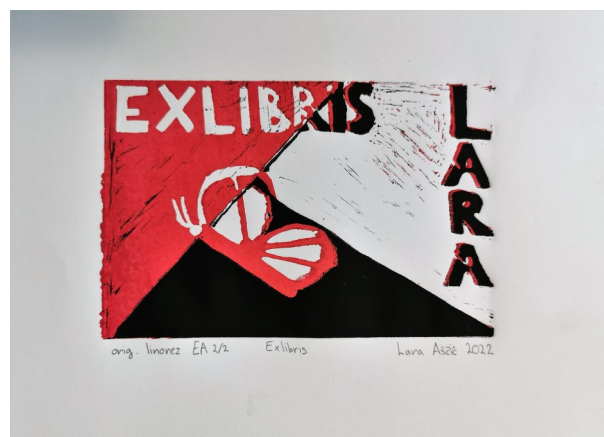

GLASILO OSNOVNE ŠOLE
DOLENJSKE TOPLICE

ROGG

JUNIJ 2022

Glasilo Osnovne šole Dolenjske Toplice: Rog

Urednica: Jasmina Kokalj, prof.

Naslovnica: Nika Černe, 7. b

Risba na zadnji strani: Nejc Zadavec, 8. b

Oblikovanje: Mateja Hočevar, prof.

Odgovorna: Andreja Koščak, prof., ravnateljica

Objavljeno na spletni strani: <http://www.os-dt.si/>

Dolenjske Toplice, junij 2022

Dolenjske Toplice, v maju 2022

Drage učenke in učenci, cenjene učiteljice, učitelji,

tu je nova številka šolskega glasila Rog, ki je po dveh šolskih letih ponovno nastajala v dokaj normalnem šolskem okolju. Epidemiološko stanje je bilo prve mesece novega šolskega leta sicer še nepredvidljivo, temu primerno smo se skoraj dnevno ukvarjali s spreminjajočimi različnimi ukrepi in se jim prilagajali, znotraj tega dinamičnega dogajanja pa smo zagotavljali kolikor toliko normalno okolje za učenje in delo. Sprememb smo že navajeni, zato smo se pripravljali predvsem na to, da se bomo znali z njimi uspešno soočiti.

V novem šolskem glasilu vam tako prinašamo sveže, tekoče informacije o življenju in delu šole v tem šolskem letu. V glasilu boste našli različne literarne prispevke, bogato vsebino pa dopolnjujejo tudi številni likovni izdelki. Šolsko glasilo letos kar vrvi z vašimi prispevki, verjamem, da ga boste vsi prebrali in izvedeli marsikaj novega in zanimivega.

Letošnja izdaja ne bo samo v elektronski obliki, odločili smo se namreč, da nekaj izvodov natisnemo in jih razdelimo v vse oddelčne skupnosti ter knjižnico, kjer ga boste lahko vzeli v roke in prelistali »v živo«, ne samo digitalno.

Upam, da vam bo listanje šlo dobro od rok. Prijetno branje vam želim.

ravnateljica Andreja Koščak, prof.

Zala Otorepec, 7. a

Špela Kapš, 7. b

TEDEN MOBILNOSTI IN TEDEN ŠPORTA NA ŠOLI

Posledice šolanja na daljavo v preteklih dveh šolskih letih je na učencih pustilo precej negativnih posledic v njihovem gibalnem razvoju in telesnem fitnessu. Zato smo v tem letu ustanovili nov strokovni tim Zdrav življenjski slog, ki bo še dodatno skrbel za gibanje učencev in njihove gibalne navade.

V šoli smo letos še v večjem obsegu, ob pomoči Občine Dolenjske Toplice, obeležili Evropski teden mobilnosti in Evropski teden športa, ki sta potekala v drugi polovici septembra. V tem času smo izpeljali devet različnih gibalnih dejavnosti za vse učence šole. Učitelji smo še posebej spodbujali učence, da so v šolo in iz šole prihajali peš ali s kolesom, kar so razredniki vsakodnevno beležili. V ta namen smo en dan organizirali skupinski prihod v šolo s kolesi iz smeri Podturna in Makut ter pešbus v treh dneh iz smeri: Meniške vasi, Cvibelj in Sel pri Dolenjskih Toplicah. Najbolj vztrajni »pohodniki« in kolesarji so dobili praktične nagrade, ki jih je podarila Občina. Poleg omenjenih dejavnosti so učenci 5. razreda urili svoje spretnosti pri vožnji s kole-

som in znanje poznavanja prometnih pravil z Jumicar avtomobili. Pridružili so se jim tudi učenci 4. razreda. Vsi učenci so se udeležili tudi delavnic JSKD in atletskega športnega dne. Učenci zadnjega triletja so spoznali nordijsko hojo.

Osrednje obeležje pa je potekalo prav na državni praznik dan slovenskega športa, ki ga praznujemo 23. septembra. Ta dan so prav vsi učenci zapustili šolske prostore in se pod vodstvom učiteljev odpravili na pohod na bližnji ali bolj oddaljeni hrib. Osvojili smo Mirno goro, Gače, Pogorelec, Rigelj, Straški hrib, Stražo in poti okoli Cvingerja. Kot zanimivost naj povem, da smo ta dan skupaj prehodili kar 3.433 km. Na ta dan smo se povezali tudi s 63 šolami po celi Sloveniji, ki so se isti dan odpravili na pohod ali tek. Po sedaj znanih podatkih je skupni seštevek prehojenih in pretečenih kilometrov znašal kar 105.750 km, to pa pomeni, da so slovenski šolarji ta dan pretekli in prehodili 2,64-kratni obseg ekvatorja.

Igor Kovač, prof.

NASVIDENJE VRTEC, POZDRAVLJENA ŠOLA!

Prvi šolski dan je posebno doživetje tako za prvošolčke kot tudi za njihove starše.

V sredo, 1. septembra 2021, se je 38 prvošolčkov OŠ Dolenjske Toplice v spremstvu staršev zbralo na igrišču naše šole. Pozdravila sta jih gospa ravnateljica in gospod župan. Nekaj pomembnih napotkov za varno pot v šolo in domov je podal tudi gospod policist.

In kot je že tradicija naše šole, za prvošolčke poskrbijo devetošolci že od prvega šolskega dne. Najprej so jim izrekli dobrodošlico in natresli nekaj modrih nasvetov, da se bodo v šoli veliko naučili in dobro počutili. Razredničarki 1. razredov sta pozdravili prvošolce in vsakega posebej povabili na oder.

Devetošolci so jim naredili rumeno rutico in jih ob spremljavi harmonike, z roko v roki, pospremili do vhoda razredne stopnje, kjer se je vsak prvošolec fotografiral.

Pogumno so se podali v svet učenosti s pomočjo igre, pravljice in risanja ter se, kot se za takšen poseben dan spodobi, posladkali in pogostili.

Želimo si, da bi bila njihova šolska pot varna, da bi z željo po novem znanju radi prihajali v šolo.

Tim učiteljic 1. razreda

SPREJEM

PRVOŠOLČKOV

V ŠOLSKO SKUPNOST

Tudi letos smo učenci 9. razredov pripravili kratek program in prvošolčke sprejeli v šolsko skupnost. Letošnji sprejem je bil nekaj posebnega, saj se je bil na šolskem igrišču, poleg tega pa se je na obisk po dolgem času oglasil tudi medo Topliček (šolska maskota).

Za začetek smo devetošolci pozdravili prvošolce, nato pa nam je gospa ravnateljica Andreja Koščak namenila nekaj spodbudnih besed.

Zatem se je začela zabava. Učenec Tit Čatović je vzdušje popestril s svojimi »hiphoparskimi« veščinami, zapeli smo nekaj pesmic in že je bil čas za slavnostno zaprisego. V njej so prvošolčki obljubili, da se bodo trudili za svoje uspehe, si med seboj pomagali in da bodo ponosni učenci naše šole. Ker pa vemo, da otroci ne morejo dolgo mirovati, smo skupaj še malo potelovadili in zaplesali.

Ob koncu smo prvošolčkom podarili darilca za spomin na ta dan. Zelo smo ponosni na to, da smo lahko vzor mlajšim generacijam in še naprej se bomo trudili svetovati in popestriti njihovo osnovnošolsko pot.

Ema Zamida, 9. a

ŠOLSKI KNJIGOMAT

Končno smo tudi v Osnovni šoli Dolenjske Toplice dobili knjigomat, ki stoji pred knjižnico, kamor lahko otroci, učenci in zaposleni vračajo knjige tudi v času, ko je knjižnica zaprta.

Knjigomat je zaklenjen, da se iz njega ne more jemati še nevrnjenih knjig, ker jih ne smem vračati na police isti dan, kot jih vrnejo bralci. Še najbolj pa služi karantenskemu gradivu, saj se epidemija v Sloveniji še poslabšuje. Gradivo, ki ga vrnejo, ne sme namreč isti dan nazaj na police, ampak gre v karanteno. To pomeni, da mora »odležati« vsaj en dan, predno ga lahko vrnemo na police oziroma ga lahko damo drugim uporabnikom.

Upam, da nam bo dobro služil tudi v času, ko gradiva ne bo več potrebno »dajati v karanteno«, kar si seveda vsi najbolj želimo.

Marija Andrejčič

MEDGENERACIJSKO BRANJE 2021/2022 V OŠ DOLENJSKE TOPLICE

Po enoletnem premoru smo se v torek, 12. oktobra 2021, ob 14. uri v učilnici v naravi zopet srečali člani Medgeneracijskega branja v šolskem letu 2021/2022, ki poteka v sklopu projekta Rastoča knjiga. Letos je vključenih v to skupino kar dvajset odraslih: starši, učitelji, upokojenci in zaposleni šole ter učenci od 7. do 9. razreda zaradi koronavirusa po »mehurčkih«. Prebrana in predstavljena knjiga se šteje učencem za opravljeno bralno značko in za tekmovanje za Naj bralce oddelčnih skupnosti. Srečanja bodo potekala enkrat mesečno ob torkih ob 14. uri na različnih lokacijah. Na vsakem srečanju bodo udeleženci dobili knjigo v dar, ki jo bodo morali do naslednjega srečanja prebrati, da se bomo lahko o njej

pogovarjali. Prvič smo se pogovarjali o počitniškem branju in o lastnih knjižnicah. Dobili smo knjigo Janje Vidmar Elvis Škorc, genialni štor, o kateri se bomo pogovarjali naslednji mesec z devetošolci, ki imajo že vsi to knjigo, saj so jo dobili pred dvema letoma kot darilno knjigo v projektu Rastemo s knjigo.

Na zadnjem srečanju pa bomo imeli gostjo Magdo Kastelic Hočevnar, pesnico in pisateljico iz Žužemberka.

Marija Andrejčič

PRVA NAGRADA ZA ŠOLSKO GLASILO ROG

Letos mineva 140 let od smrti Josipa Jurčiča, ki ga poznamo kot avtorja prvega slovenskega romana *Deseti brat* in pisca humoreske *Kozlovska sodba* v Višnji Gori.

V Občini Ivančna Gorica zato že celo leto potekajo številne aktivnosti, med drugim so na OŠ Stična na Jurčičev rojstni dan, to je 4. marca 2021, povabili vse mentorje novinarske dejavnosti, da se s svojimi šolskimi glasili udeležijo natečaja na temo Jurčičev novinarski vajenec, saj je bil Josip Jurčič dejaven tudi na časnikarskem področju.

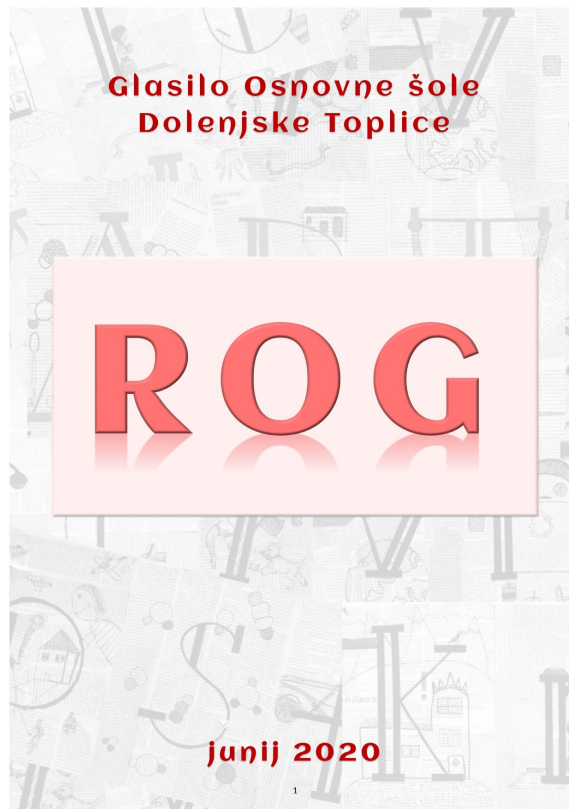
Mentorici Vesna Kastelic in Mateja Hočevar sva na natečaj prijavili glasilo OŠ Dolenjske Toplice, Rog. Komisija je med 22 prijavljenimi šolskimi glasili izbrala tri najboljša, pri čemer so upoštevali kakovost vsebine in raznovrstnost, likovno in grafično podobo, doseganje širokega kroga bralcev ter jezikovno širino. Naše glasilo je zadostilo vsem kriterijem in prejelo prvo nagrado.

V sredo, 20. 10. 2021, je na podružnični šoli v Višnji Gori potekalo strokovno srečanje ob zaključku aktivnosti OŠ Stična v Jurčičevem letu, kjer so pripravili razstavo glasil in podelili nagrade. OŠ Dolenjske Toplice je za zmagovalno glasilo Rog prejela zbornik OŠ Stična in družabno igro za učence naše šole.

Šolsko glasilo Rog smo z Novinarskim krožkom obudili v šolskem letu 2018/2019 in ga ob koncu vsakega šolskega leta objavljali na šolski spletni strani. Vanj beležimo aktualne dogodke tekočega šolskega leta, prispevamo pesniška, pripovedna in dramska besedila učencev od 1. do 9. razreda, ki nastajajo v okviru pouka, zadnje strani pa obogatimo z lastnim horoskopom za prihajajoče poletje, aktualnimi kuharskimi recepti, križankami, priporočili za branje med poletnimi počitnicami, intervjuji z učitelji, smešnimi, a resničnimi prigodami iz šolskih klopi ... Vsako stran glasila pa popestrimo z unikatno postavitvijo in likovnimi izdelki naših učencev. Vabljeni na spletno stran OŠ Dolenjske Toplice, kjer lahko virtualno prelistate naše glasilo!

Čestitke vsem novinarkam in novinarjem, ki ste prispevali bogati vsebini šolskega glasila Rog. Naj vam pero še naprej gladko teče in naj vašemu črnilu nikoli ne zmanjka navdiha za ustvarjanje novih vsebin in beleženje zgodovinskih dogodkov naše šole!

Mentorici Vesna Kastelic, prof. in Mateja Hočevar, prof.

MALE SIVE CELICE – PRVIČ, DRUGIČ IN TRETJIČ

Male sive celice, kviz v katerem osnovnošolci preizkusijo svoje znanje, so zagotovo sanje vsakega otroka v Sloveniji. Na televiziji gledaš mlade, kako s svojim zanimanjem za najrazličnejša področja zastopajo svojo osnovno šolo in kraj. Vendar do predstavitvi na televizijskem ekranu je dolga pot.

Vsako leto se v septembru odvije predizbor, ki je sestavljen iz pisnega in ustnega preizkusa. Letošnjega se je udeležilo kar 278 ekip po vsej Sloveniji. Naša šola si je v zadnjih letih zelo želela preboja naprej, saj je minilo že več kot 10 let, odkar smo se nazadnje pojavili na televizijskih ekranih. Zbrali smo dve skupini. Skupina, ki so jo sestavljali Miha Mihalič, Mija Pavlin in Ema Zamida, pa se je skupaj z Osnovno šolo Vavta vas uvrstila na 1. mesto v regiji. Tako smo se uvrstili na ustni preizkus.

V sredo, 22. septembra, smo se z mentorico Marijo Andrejčič odpravili v Trebnje, kjer je vse skupaj potekalo. Tam smo premagali sku-

pino Osnove šole Stopiče in izvedeli najlepšo novico: »OŠ Dolenjske Toplice se je uvrstila na televizijski del oddaje!«.

Bili smo presrečni, saj smo zaradi covida-19 imeli precej ovirano pripravljanje in smo se na test odpravili le s spornim znanjem, ki ga nabiramo skozi vsakdan.

Prvega marca 2021 pa je prišel konec naše pustolovščine v kvizu Male sive celice. Ekipe topliške šole je premoč v osmini finala morala prepustiti nasprotnikom, to je bila OŠ Koroška Bela z Jesenic.

Naši živčki so delali na polno, kar je bilo gotovo opaziti. Kljub napetemu boju pa smo na koncu zmago le prepustili Gorenjcem. Vsi skupaj smo močno hvaležni za to izkušnjo, saj smo skozi kviz prejeli ogromno novega znanja in med sabo spletli trdne prijateljske vezi. Prav tako pa bi se radi zahvalili našim navijačem, ki so s polno paro navijali za nas, mentorici Mariji Andrejčič, ki nam je ves čas podajala nasmehe na obraz, učiteljici Antoniji Miklavčič Jenič, ki je skrbela za navijaško ekipo, hišniku Franciju Finku, ki je skrbel za naš prevoz, in seveda vsem ostalim, ki so nam stali ob strani.

Za nami je izkušnja, ki je zagotovo ne bomo pozabili.

Topliški sivoceličarji (Ema Zamida, 9. a, Mark Sajevec, 8. a, Miha Mihalič, 7. b)

ZMAGOVALCI NATEČAJA KEEP IT COOL

V mesecu juniju nas je ravnateljica, ga. Andreja Koščak, spodbudila, da se udeležimo natečaja Keep it cool, ki sta ga na Dan britansko-slovenskega prijateljstva razpisala predsednik Republike Slovenije Borut Pahor in britanska državna ministrica Wendy Morton (Britansko veleposlaništvo v Ljubljani v sodelovanju z British Councilom, Zavodom MEPI – Mednarodno priznanje za mlade in WWF Adria). Tematika natečaja je bila kriza podnebnih sprememb in njeni škodljivi učinki na naš planet. Kako mladi vidijo podnebne spremembe v svojem, lokalnem okolju, ter kako le-te vplivajo na naša življenja, so želeli izvedeti od mladih med 13. in 20. letom starosti. Zahteve razpisa so bile jasna struktura in sporočilnost, fotografije, filmi in vključena glasba pa so morali biti povsem avtorski.

V mesecu septembru in oktobru smo z dvema ekipama osmošolcev izdelali dva kratka, triminutna filma.

Ekipe v sestavi Jaše Lavriča, Nika Zupančiča in Antona Derganca je pod mentorstvom Antonije Miklavčič Jenič, prof., Marije Murn in Helene Jordan, prof. sestavila film o hitrem dvigovanju temperature, za katerega so upora-

bili metodo intervjuja ter prikaz animacije segrevanje planeta. Pri obeh ekipah je pri izdelavi glasbene spremljave nudila svojo pomoč Nina Pavlin, prof.

Druga ekipa v sestavi Pije Vidic, Mojce Kavčič in Nejca Zadravca pa je ustvarjala pod mentorstvom mag. Urške Bučar, prof. in Jasmine Kokalj, prof. Film je temeljil na zgodbi o tem, da bi želeli na smučanje, pa so zime vse bolj zelene. Učenci so nato iskali opazne vzroke za takšne spremembe v svoji okolici in tudi ponudili rešitve za lepši planet v prihodnosti. V film so vključili svoje fotografije, videoposnetke, glasbo, zvočno spremljavo in animacije.

Mojca Kavčič, soavtorica druge ekipe:

»Film Kdo je kriv? je dolg približno tri minute. V našem filmu smo iskali primere podnebnih sprememb v naši okolici in opazovali, kaj se dogaja. Nato smo se vprašali, kdo je kriv. Ugotovili smo, da smo krivi tudi mi sami, in nato nanizali rešitve, kako lahko nastalo situacijo popravimo. Film smo oddali in kakšen teden čakali na rezultate. V petek, 22. oktobra, smo se v Kinu Dvor udeležili zaključne prireditve natečaja. Tekmovanja se je udeležilo 25 skupin. Na prireditvi so razglasili tri nagrade za kreativnost in nagrade za prva tri mesta za najboljše filme. Sploh nismo pričakovali, vendar smo zmagali!«

Na oder nas je voditeljica prireditve, Meta Ornik, spremila z naslednjimi besedami: *»Za izviren preplet animacije in pripovednega sloga ter obenem hudomušen pristop k resni tematiki prejme prvo nagrado natečaja Keep it cool film KDO JE KRIV?«*

Mojca Kavčič: *»Veseli smo šli na oder in prejeli nagrade, darilne bone zavarovalnice Triglav in obiske Pustolovskega parka med krošnjami Geoss z adrenalinskim spustom po najdaljši jeklenici. Nato pa nas je intervjuvalo in fotografiralo kar nekaj novinarjev in fotografov. Sledila je slavnostna pogostitev. Dogodek je bil zelo lepo organiziran in imeli smo se čudovito.«*

Prireditve se je udeležila tudi britanska veleposlanica v Sloveniji, ga. Tiffany Sadler, ki nas je nagovorila v slovenskem jeziku in poudarila, da smo ji predali glas mladih, zdaj pa morajo naša sporočila prenesti v Glasgow, na srečanje COP26, in pri tem izrazila upanje, da bodo morda katerega od filmov natečaja tudi prikazali 130 voditeljem srečanja na Škotskem.

Po naši prvi nagradi Keep it cool natečaja smo bili povabljeni na dva zanimiva dogodka v »živo«. Najprej smo gostovali v oddaji Gimnasium, na Radiu SLO1. Pogovor je bil posnet preko telefonskega pogovora kar iz šolskih klopi. Malo treme, a nič ne de, saj je voditeljica izluščila top odgovore.

Nato pa smo gostovali v razvedrilni oddaji za mlade, Krompir, ki je bila na sporedu v soboto, 6. novembra, ob 9.00 na RTV SLO 1, v njej pa so Pija, Nejc in Mojca v družbi voditeljev Nike Rozman in Nika Škrleca razpravljali o podnebnih spremembah, predvajali pa so tudi naš, zmagovalni film natečaja.

Bravo, ekipa!

mag. Urška Bučar, prof.

KULTURNI DAN PO POTEH PRVIH ZAPISKOV

V torek, 28. septembra 2021, smo se devetošolci Osnovne šole Dolenjske Toplice odpravili obiskat tri različne kraje.

Izpred šole smo se odpravili ob 8.20 in se odpeljali na Muljavo, kjer smo obiskali rojstno hišo Josipa Jurčiča. Tam smo si najprej ogledali kratek film o njegovem življenju, nato pa se sprehodili še po razstavi njegovih del.

Pot smo nadaljevali do Stične. Tam smo se ustavili in pomalicali šolsko malico in se nato odpravili do Stiškega samostana. Ogledali smo si samostan in izvedeli nove zanimivosti o življenju menihov ter o zgodovini samostana.

Imeli smo tudi kaligrafsko delavnico. Vsak je napisal svoje ime v kaligrafskem stilu ter izdelek odnesel domov. Po končanem ogledu smo nadaljevali pot do zadnje lokacije, Rašice.

V Rašici smo si ogledali rojstno hišo Primoža Trubarja, žago, mlin in imeli smo tudi delavnico. Za začetek smo se posedli v hiši, ki je replika Trubarjeve domačije, ter poslušali pripoved o njem. Nato smo si ogledali mlin in žago. Po ogledu smo imeli malo prostega časa, ki smo ga izkoristili za pijačo, jedačo ali pa samo za lep razgled. Potem pa je napočil čas za knjigoveško delavnico. Tam smo izdelali vsak svojo mini knjigo, ki je odšla z nami domov.

In tako se je naše popotovanje končalo na poti proti domu. V šolo smo prispeli v poznih popoldanskih urah. Bili smo utrujeni, a polni novega znanja in veselja ob pogledu na izdelke, ki smo jih tisti dan izdelali.

Lana Škedelj, 9. b

Rosa Brinovar, 7. a

Ilona Čih Zupančič, 5. a

KULTURNI DAN V 7. RAZREDU – RASTEMO S KNJIGO

V četrtek, 25. novembra, so učenci 7. a in 7. b razreda imeli kulturni dan. V okviru projekta Rastemo s knjigo smo se po šolski malici z avtobusom odpeljali v dolensko prestolnico. Tam smo obiskali Knjižnico Mirana Jarca Novo mesto, kjer sta jih pričakali prijazni knjižničarki. Najprej smo si ogledali študijski oddelek, nato očem zelo prijeten oddelek za mladino, kjer nam je bila predstavljena posebna knjižna polica, namenjena osebam z motnjami v branju in disleksijo. Občudovali smo tudi lepo urejen in obsežen oddelek za odrasle.

Nadaljevali smo v posebni sobi v kletnih prostorih, kjer smo si ogledali predstavitveni film o samem delovanju knjižnice in njeni zgodovini. Izvedeli smo, da novomeška knjižnica sodi med deset najlepše arhitekturno urejenih knjižnic v Evropi. Spoznali in prejeli pa smo tudi darilno knjigo Vinca Möderndorferja Jaz, Andrej, ki je tudi vključena v obvezno šolsko branje.

V t. i. Parku Rastoče knjige, ki se nahaja tik ob obiskani knjižnici, smo si med kratkim odmorom izmenjali mnenja in izkušnje, saj je kar nekaj učencev rednih članov obiskane ustanove. Drugi del ogleda nas je poučil o nekaterih posebnih zbirkah, v katere so vključene stare in redke knjige, časopisno gradivo, stare fotografije in razglednice ter s pretanjenim občutkom razporejeno staro meščansko pohištvo. Še posebej nas je očarala spominska soba in zasebna knjižnica

igralca in režiserja Janeza Cesarja, po katerem se imenuje tudi ulica v Novem mestu. Del našega kulturnega popotovanja pa je bil tudi voden ogled po nekaterih kulturnih znamenitosti mesta. Pot nas je vodila mimo Anton Podbevšek Teatra, Stolnice sv. Nikolaja, Dolenjskega muzeja, doma Božidarja Jakca, prekrasnega Brega in nenazadnje smo tudi »potelovadili« po strmih stopnicah navzdol proti reki Krki in nazaj.

Čeprav je bilo jutro tega dne sivo, megleno in hladno, nas je ob sklenitvi našega kulturnega raziskovanja pozdravilo sonce in zadovoljni smo se odpeljali nazaj v Dolenjske Toplice.

Tina Kocjan

PO PREŠERNOVIH POTEH

Tako je bilo naslov kulturnega dne, ki so ga imeli osmošolci v sredo, 23. februarja 2022.

Učenci so se zjutraj odpeljali najprej v Ljubljano. Do Prešernovega spomenika so odšli skupaj, tam pa sta jih pričakala dva učitelja iz CŠOD-ja. Razdelila sta jih v dve skupini in jih najprej popeljala po Ljubljani, kjer so videli, kje vse je France Prešeren v Ljubljani živel in delal. Med drugim so se sprehodili tudi do Blaznikove tiskarne na bregu Ljubljanice, kjer so natisnili njegove Poezije, se ustavili na Starem trgu, kjer sta zaplesala Urška in povodni mož v valove Ljubljanice, nato pa so odšli še do trnovske cerkve, kjer je Prešeren na veliko soboto srečal Julijo.

Nato so pot z avtobusom nadaljevali v Prešernovo mesto Kranj. Tam so videli največji Prešernov spomenik, ki stoji pred Prešernovim gledališčem. V tem mestu so si ogledali še Prešernov muzej, kjer je Prešeren zadnja tri leta svojega življenja živel in delal. Tu je tudi umrl. Nato so odšli še v Prešernov gaj, kjer je grob Franceta Prešerna.

Iz Kranja so se potem učenci odpeljali še v Vrbo, rojstno vas Franceta Prešerna. Tam so si ogledali rojstno hišo in spominski muzej, vaško lipo in cerkvico svetega Marka in Prešernov spomenik.

To je bil po vsebini eden izmed bogatejših kulturnih dni za učence, saj so bili ves čas aktivni. Izpolnjevali so učne liste in reševali druge naloge.

Marija Andrejčič

KULTURA RAZTURA ALI PREŠERNOV DAN PO NAŠE

O Prešernu vemo veliko, med drugim tudi, da je 7. kitica njegove pesmi Zdravljica, napisane leta 1844, besedilo državne himne Republike Slovenije, obletnica njegove smrti pa je slovenski kulturni in državni praznik. Manj znano pa je, da je bil t.i. doktor Fig hudomušen in duhovit pesnik, ki pa je spisal tudi nekaj šaljivih in porogljivih verzov, ter da je v času svojega službovanja kot odvetnik brez zahteve po plačilu pomagal mnogim obubožanim preprostim ljudem, ki so na sodiščih želeli doseči pravico.

Na zadnji šolski dan pred slovenskim kulturnim praznikom, 4. 2. 2022, smo na naši šoli imeli kulturni dan, ki smo ga poimenovali Dan kulture. Učenci so najprej poslušali radijsko oddajo, v kateri sva se Igor in Tina spraševala, kaj vse je kultura. Ugotovila sva, da kultura vsekakor raztura in da ne pomeni le prebiranje težko razumljivih leposlovnih besedil in da ni treba, da je tako resna in uradna, temveč je lahko tudi zabavna in preprosta. Kultura pomeni tudi glasbo, ples, šport, lepo besedo – Hvala. Dober dan! Oprosti. – prijazen pogled, potrpežljivost in še mnogo več.

Učenci v razredih so razpravljali, kako oni doživljajo kulturo. Svoja razmišljanja in ideje so strnili in uporabili pri oblikovanju plakatov. Tako so v vsakem oddelku nastali kreativni izdelki na temo Prešernove pesnitve Povodni mož, ki si jih lahko ogledate pod nadstreškom avtobusnega postajališča naše šole od petka, 4. 2., dalje.

Dan je bil razgiban in vesel, poln novih spoznanj in virtualnih sprehodov, saj so nekateri oddelki sodelovali tudi preko Zooma. Slovenski kulturni praznik smo obeležili »po naše« in se tako globoko priklonili mojstru Francetu Prešernu in kulturi nasploh.

Tina Kocjan in sodelavke tima za Dan kulture

OBISK TEHNIŠKEGA MUZEJA SLOVENIJE V BISTRU

V petek, 17. decembra 2021, so učenci 6. razreda obiskali Tehniški muzej Bistra.

Poglavitni cilj tega dneva dejavnosti je, da učenci spoznajo tehniški muzej kot pomemben pokazatelj razvoja različnih panog na Slovenskem in se seznanijo z najbolj zanimivimi zbirkami tega muzeja.

Tehniški muzej Slovenije domuje v nekdanjem samostanskem oziroma grajskem kompleksu v Bistri pri Vrhniki. Naselje in grad nosita ime po bistri vodi kraških izvirov, ki dajejo okolju poseben čar. Bistra je svojo kulturno, politično, gospodarsko in družbeno vlogo v minulih stoletjih zamenjala kar trikrat: od leta 1260 do razpustitve v letu 1782 je bila kartuzija, po prenovi leta 1826 je služila kot graščina, od leta 1951 pa je stalno prebivališče TMS. Glavne muzejske zbirke TMS se nahajajo v nekdanjem kartuzijanskem samostanu.

Zbirke so izjemno bogate in atraktivne. V tako kratkem času seveda ni možno vsega videti. Bolj natančno smo si ogledali Oddelek cestnega prometa ter Gozdarski in lesarski oddelek. Učenci so z zanimanjem prisluhnili vodičkam, ki sta jim posamezne zbirke predstavili. Pritegnil jih je osebni avtomobil piccolo, ki velja za najstarejši ohranjen avtomobil na Slovenskem in je hkrati tudi eden najstarejših eksponatov Tehniškega muzeja Slovenije. Izdelan je bil med letoma 1906 in 1911 ter je še vedno v voznem stanju.

Dva učenca sta svoje vtise tudi na takole na kratko zapisala:

Tia: »Na ogledu so me najbolj pritegnile živali. Tudi vozila so bila zelo zanimiva. Videli smo prvi avto in vse druge za njim. Nekaj posebnega je bilo slišati, da so našli na Ljubljanskem barju prvo kolo, ki je sedaj staro več kot 5000 let. Živali so bile postavljene v svoje naravno okolje. Videli smo mamo medvedko z mladičema, srne, jelene, orle, podlasice, veverice, sove, divje mačke, lisice, zajce, pa še bi lahko naštevala. Prikazane so bile tudi lobanje teh živali.«

Taj: »Naše potovanje mi je bilo zelo všeč. Najbolj zanimive so mi bile živali, ker so mi že tako ali tako všeč. Medvedi so bili zelo veliki. Videl sem tudi lobanje in kosti od živali. Tudi veliko zelo starih avtomobilov je tam, pa koles pa motornih koles.«

TEHNIŠKI DAN ROBOTIKA IN PROGRAMIRANJE

V četrtek, 14. 4. 2022, so se učenci 7. razredov udeležili atraktivnega dneva dejavnosti Robotika in programiranje. Kot vodja dejavnosti s tehničnega področja sem se veselim odzvala na povabilo Razvojnega centra Novo mesto, ki je priredil dneve odprtih vrat tudi za učence OŠ.

Center razvoja, raziskav in inovacij (CRRI), ki deluje pod okriljem Razvojnega centra Novo mesto, že pet let aktivno deluje na področju robotike in Industrije 4.0. V januarju 2021 so prvič organizirali dneve odprtih vrat s predstavitvijo trendov v Industriji 4.0, oktobra preteklo leto pa tudi zagnali Laboratorij za tovarne prihodnosti (LABTOP). V ta namen prirejajo »DNEVE INDUSTRIJE V PRAKSI 4.0« letos na temo RAZMIŠLJAJMO DIGITALNO 4.0. Nekaj dni je namenjenih gospodarstvu, nekaj tudi šolam. Za šolarje so pripravili delavnice **Robotike in zabavnega programiranja**, kjer so učenci spoznali osnove programiranja preprostih robotkov. Nekateri so čisto na novo spoznali osnove programiranja in sestavljanja robotkov, neka-

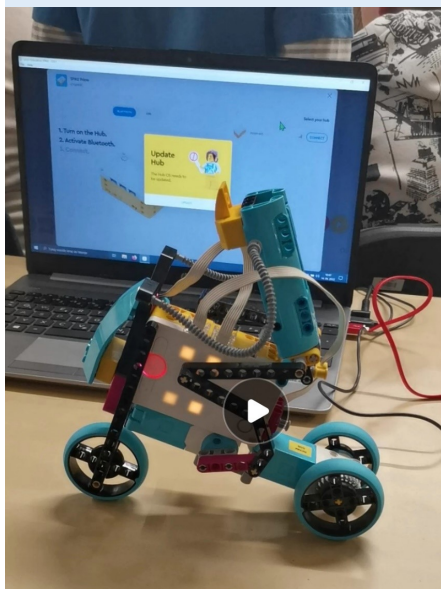
teri so svoja znanja nadgradili. Vsekakor so pri svojem delu zelo uživali. Nastali so zanimivi, delujoči izdelki: plesalke, kolesarji, avtomobilski brisalci, pametna vozila, motoristi ... Nekaj vtisov:

Teja: »Bilo mi je zanimivo, ker sem se naučila nekaj novega. V kratkem času smo izdelale delujočega robotka.«

Tia: »Zelo mi je bilo všeč. Želim si več takšnih dni.«

Noel: »Tehniški dan je bil zelo zanimiv in poučen. Nekateri sošolci niso še nikoli programirali, naučili so se osnove kodiranja v scratch

programu, ki je prirejen za Lego modele. Nekateri, kot jaz, ki imamo predznanje, pa smo zgradili zahtevnejše modele, ki se lahko razvijejo v uporabno idejo.«

Na koncu so nam predstavili »pravo« tovarno v okviru Laboratorija za tovarne prihodnosti (LABTOP). Preizkusili smo tudi virtualna očala in spoznali, kaj vse zmore 3D tiskalnik.

Na začetku sta bila z nami celo novinarja Radia 1 in časopisa Dnevnik, ki sta zabeležila nekaj vtisov učencev in učiteljev, ki so bili vsi zelo pozitivni.

Dan smo zaključili z željo, da tudi v naslednjem letu sodelujemo na tak način.

Helena Jordan, prof.

BOŽIČNO-NOVOLETNA PRIREDITEV V LETU 2021/2022 MOJ TALENT = MOJA MOČ

V letošnjem šolskem letu je bila prednovoletna prireditev zaradi ukrepov za zavezitev covida-19 ponovno predhodno posneta.

Božično-novoletna prireditev je letos potekala v duhu moči talentov, zato smo jo poimenovali *Moj talent = moja moč*. Učenci so se lahko prijavili na avdicijo, ki je v živo potekala v mesecu novembru 2021, učiteljema Nini Pavlin in Dejanu Žnideršiču pa so lahko poslali tudi svoje posnetke. V kratkem času se je v skupnem dokumentu zbralo veliko posnetkov, tako s strani učencev naše šole kot tudi učiteljev, ki so posneli dejavnosti v svojih oddelčnih skupnostih ali v okviru interesnih dejavnosti. Za zelo zavzete so se letos izkazali učenci nižjih razredov, ki so se želeli predstaviti predvsem s plesom in petjem. Ko smo pridobili vse posnetke, smo se v timu pripravili na oblikovanje scenarija, ki ga je zapisala učiteljica Ana Marija Resnik, sama pa sem na vodenje pripravila naša novopečena voditelja prireditve, to sta bila Mija Pavlin iz 8. a razreda ter Mark Lavrič iz 7. b razreda, ki sta se izkazala za resnično pravilno izbiro, saj sta svojo vlogo odlično opravila.

Prireditve smo s timom predvajali v okviru oddelčnega prednovoletnega praznovanja, to je 24. 12. 2021. Učenci so bili nad prireditvijo zelo zadovoljni, saj so jo poslušali z zanimanjem, na koncu pa jih je kar nekaj tudi skupaj zapelo božične pesmi. Nekateri učitelji so povedali, da je bila prireditev posebej všeč učencem na razredni stopnji, saj so točke vsebovale njihove nastope ali nastope njihovih sošolcev. Prireditve si je bilo mogoče ogledati tudi na šolski spletni strani.

Tako smo se lahko dostojno in veselo poslovili od preteklega leta in se kljub ukrepom, ki so se dokaj globoko zajedli v naša življenja, vedro in z optimizmom napotili božičnim praznikom naproti.

Se vidimo drugo leto!

Jasmina Kokalj, prof.

SKUPNI KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA »ROMEO IN JULIJA«

V ponedeljek, 21. februarja 2022, smo se učenci predmetne stopnje po dobrih dveh letih ponovno odpravili na tradicionalni kulturni dan v Ljubljano. Prva postojanka je bila Narodna galerija Slovenije, kjer smo se učenci razdelili po razredih in spoznavali najrazličnejše umetnine izpod slovenskih ustvarjalcev. Po ogledu smo pomalicali pod Robbovim vodnjakom, ki so ga v galerijo prenesli iz Ljubljanskega trga. Nato pa smo se odpravili

v SNG Opera in balet Ljubljana in si tam ogledali baletno predstavo Romeo in Julija.

Predstava je bila odlična. Šele zdaj vemo, kakšna je razlika med opero in baletom.

Igralci so bili mladi, zanimivi, zanesljivi, sama zgodba pa pretresljiva. Z nami so bili na predstavi še učenci od 4. do 9. razreda Osnovne šole Toneta Pavčka iz Mirne Peči in gojenci Vzgojnega zavoda Vipava.

Za nami je umetniško obarvan dan poln zabave in novega znanja.

Emma Zamida, 9. a

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI NA SORIŠKI PLANINI

V ponedeljek, 3. januarja 2022, smo učenci 5. razredov odšli v zimsko šolo v naravi na Soriško planino. Bivali smo v hotelu Lajnar.

V ponedeljek, po prihodu, smo razpakirali svoje stvari. Nato nas je učiteljica razdelila v sobe. Po namestitvi v sobe smo imeli kosilo. Potem pa smo odšli na smučišče, kjer smo pokazali svoje znanje smučanja in učitelji so nas razdelili v skupine. Zvečer smo izdelali svoj grb sobe in ga predstavili sošolcem.

V torek zjutraj smo odšli na zajtrk, ki je bil samopostrežni. Nato smo odšli na smučanje. Ker je deževalo, smo bili mokri, in popoldne nismo smučali, ampak smo imeli druge aktivnosti. Imeli smo pouk, reševali učne liste in izdelali zgibanko o čustvih.

V sredo je cel dan deževalo, zato nismo odšli na smučanje, ampak smo v skupnem prostoru imeli različne dejavnosti. Ogledali smo si risani film Vrvež v moji glavi, izvedli kviz in reševali učne liste. Zvečer je začelo snežiti in odšli smo na nočni pohod.

V četrtek je bil zelo lep sončen dan, zato smo cel dan smučali. Zvečer smo imeli *Soriška planina ima talent*, kjer se je vsaka soba predstavila s svojim talentom.

V petek zjutraj smo spakirali svoje stvari in odšli na smučanje. Ko smo se vrnili, smo imeli kosilo. V avtobus smo zložili svojo opremo in se odpeljali domov.

Najbolj se nam je vtisnilo v spomin *Soriška planina ima talent*, razdelitev po sobah in smučanje.

Sara Mihalič, Ilona Čih Zupančič, Iza Markovič 5. a

ŠOLA V NARAVI ZA ŠESTOŠOLCE

V zadnjem tednu pred novoletnimi počitnicami nam je uspelo, da smo več kot uspešno izpeljali Šolo v naravi na Soriški planini. Najpomembnejši cilj je bil, da se učenci naučijo osnov smučanja, če jih še ne poznajo, ostali pa nadgradijo svoje znanje smučanja. Udeleženi otrok je bilo kar veliko, spremljevalci smo bili: svetovalna delavka Helena Arzenšek Krajačič, razredničarka 6. a, Helena Jordan, ter oba športna pedagoga Gašper Štih in Igor Kovač. Za ženski del ekipe lahko rečem, da je bila najina nova izkušnja izjemna. Ob stalnem spremljanju dogajanja na terenu in v bivalnih prostorih sva bili v najrazličnejših vlogah. Bilo je pestro, včasih žalostno, navdihujoče ... Učenci so svoja doživljanja opisovali doma, kasneje pa tudi v šoli, nekateri navdušeno, nekateri malo manj, vsi pa so bili enotnega mnenja: »Veliko smo se naučili«.

Helena Jordan, prof.

Loti: Ob prihodu na Soriško planino so nas pričakale lepo urejene hotelske sobe, ki so bile zelo udobne. Hrana je bila zelo okusna, všeč mi je bilo, ko smo dobili zelo sladek čaj. Pri smučanju smo bili razdeljeni glede na znanje smučanja. V tem tednu smo se naučili, kako se pravilno obuje in obleče smučarsko opremo. Dopolnjevali smo znanje smučanja. Nekateri so bili prvič na smučeh, oni so se naučili smučati. Imeli smo večerni pohod, ki je bil zelo naporen, saj se je sneg udiral. Na smučanju smo se zabavali in veliko novega naučili.

Maruša: V ponedeljek zjutraj, 20. decembra, smo se učenci šestih razredov odpravili v šolo v naravi na Soriško planino. Vozili smo se skoraj tri ure, vmes smo imeli tudi kratek postanek. Nastanili smo se v hotelu Lajnar in Brunarica. Na Soriški planini smo imeli natrpan urnik. Razdeli smo se v skupine glede na znanje smučanja. Smučali smo kar dvakrat na dan, vmes smo imeli malo počitka. Zvečer smo imeli zanimiv pouk, ker ni bil tak kot v šoli. Po okusni večerji smo imeli večerne aktivnosti. Pri večernih aktivnostih smo se igrali, peli, plesali, gledali film, zadnji večer pa smo šli na nočni pohod do vrha vlečnice. Imeli smo tudi štiri slavljenke in tri torte. Vsako jutro smo imeli tudi ocenjevanje po sobah. Na Soriški planini smo uživali, se zabavali in kaj tudi naučili. Šola v naravi se nam je vtisnila v lep spomin.

Gal: Ko so nam v šoli povedali, da bomo letos šli v šolo v naravi in se tam učili smučati, sem bil navdušen. Po kar dolgi vožnji z avtobusom smo prispeli. Naš razred je bil nastanjen v koči Lajnar, ki je bila zelo lepa. Razporedili smo se v sobe. Sobe so bile zelo udobne in lepe. Že prvi dan smo šli na smučišče. Smučišče je bilo lepo urejeno, bilo je veliko snega in ni bilo gneče. Učitelji smučanja so bili izredno prijazni in vsi smo dan za dnem bolj obvladali smučanje. Lepo so nas razvajali tudi kuharji, saj so spekli celo rojstnodnevne torte, ker so nekateri imeli rojstni dan. Vse, kar so nam postregli, je bilo zelo okusno, najbolj pa mi je bil všeč samopostrežni zajtrk. V četrtek smo smučali tudi po proggi s količki in vsem je dobro šlo. Konec tedna smo se vsi prijeto utrujeni in zadovoljni odpravili domov.

Erazem: Do cilja smo se vozili cele tri ure. 6. a je bil v hotelu Lajnar, 6. b pa v brunarici. Prvi dan smo se še navajali in določili skupine smučanja. Drugi dan smo smučali dopoldne in nato še popoldne. Vmes smo imeli seveda okusno malico. Tretji dan ni bilo zelo dobro vreme, bila je megla. V četrtek smo imeli tekmovanje v kategoriji vesleslalom, jaz sem dosegel tretje mesto. Po večerji smo se odpravili na pohod. Videli smo ratrake in zvezde. Zadnji dan smo zjutraj po zajtrku spakirali kovčke in odšli smučat. Takrat je bilo še več megle. Ko smo končali, smo pojedli kosilo in se odpravili. Konec.

Iva: V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč. Vsak dan smo smučali, zato smo zvečer hitro zaspali. Prej smo imeli pa tudi naloge iz zvezkov in malo igranja. Čaj je bil zelo dober in hrana tudi. Postelje so bile udobne, počutili smo se kot doma. Zadnji večer smo imeli nočni pohod, ki je bil zelo naporen. Veseli smo bili, ko smo prišli do vrha vsi. V petek sem bila žalostna, ker je bil zadnji dan, strah me je bilo, da bom nekaj pozabila. Na srečo sem prinesla vse domov. Upam, da se mi bo kaj takega še kdaj zgodilo, ker sem preživela enega od najlepših dni tega šolskega leta.

Tija: Meni je bilo zelo zabavno in lepo. Sobe so bile lepe in majhne. Smučišče je bilo urejeno in veliko. Bili smo v štirih skupinah, zaradi razlik v znanju smučanja. Zajtrki, kosila in večerje – vse je bilo zelo dobro. Po večerji smo imeli različne dejavnosti: predstavljali smo sobe, šli smo na nočni pohod, imeli filmski večer, disco večer ... Bilo je zelo zabavno. Jaz nisem znala smučati in sem zelo vesela, da sem se lahko naučila. Hvala za tako dobro šolo v naravi, ki sem jo imela.

Eva: V šoli v naravi na Soriški planini mi je bilo kar všeč. Motili so me določeni odnosi. Naša soba je imela veliko prostora, kar mi je bilo precej všeč. Nismo pa imeli prav veliko časa, da se spočijemo, saj smo bili vpeti v kar veliko dejavnosti. Urnik se mi je zdel preveč natrpan. Smučanje se mi je zdelo zabavno, saj so bili učitelji prijazni z nami. Naučili so nas veliko stvari, ki jih prej večina ni znala. Popravili so naše napake in kar hitro smo jih izpopolnili sami. Všeč so mi bili tudi talenti, kjer so bile zanimive točke. Všeč mi je tudi bilo, ker smo lahko zvečer imeli telefone in poklicali domov. Ena slaba stvar pa je bila tudi, da nismo imeli ure, in če si se zbudil prehitro, nisi mogel pogledati, koliko je ura. Všeč mi je tudi bilo, ker je bila samopostrežna solata in dober čaj. Cel hotel je bil tudi zelo lepo opremljen in čist. Dobro je tudi bilo stajalo oziroma grelnik za pancernje, ki jih je lepo posušil in tudi boljši občutek je bil, ker so bile smuči na varnem. Tam tudi ni bilo preveč prometno, kar je bilo zelo dobro. Tam sem spoznala kar nekaj zanimivih stvari.

Jan: Šola v naravi se mi je zdela nadvse zanimiva. Imeli smo odlično hrano, odličen hotel in še najboljše učitelje. Vsi smo se naučili dobro smučati. Celo tisti, ki še nikoli niso stali na smučeh, so do konca tedna odločno stali na njih in smučali varno. Vse mi je bilo zanimivo. Praznovali smo štiri rojstne dneve, pojedli smo tri cele torte, imeli smo celo karaoke. Dnevi so bili kar naporni. Smučali smo pet ur dnevno, ampak rezultat truda je bil odličen. Prva noč v naši sobi je bila nenavadna. Prijatelj je imel uro in smo zamešali alarm s pravim časom. Zbudili smo se ob pol enih zjutraj, ker je bila polna luna, smo mislili, da se jasni. Hoteli smo se že obleči. Učitelji so nas budili ob sedmih, imeli smo čas, da pospravimo sobo (tekmovanje za najbolj urejeno sobo) in se pripravimo na zajtrk. Dnevi so hitro minili, bližal se je petek. Nekateri veseli, nekateri žalostni, smo se odpravili proti šoli. Vsi pa smo se veselili prihajajočega Božiča in snidenja s starši.

Ela: Bilo je mrzlo jutro in z učitelji in s sošolci smo se z avtobusom odpravili na Soriško planino. Učitelji so nas lepo sprejeli in bili so zelo prijazni. Ko smo prišli na planino, sem bila zelo presenečena, kako je tam lepo. Odšli smo na smučišče, kjer je bilo zelo zabavno. Smučali smo vsak dan. Popoldne pa smo imeli ostale zaposlitve in druženje. Hrana je bila odlična. Tam bi lahko bila še dolgo časa. Imela sem se zelo lepo, če bi lahko, bi še enkrat vse ponovila. Ostali so mi zelo lepi spomini.

Emma: v ponedeljek, 20. 12., smo prišli v šolo veseli, navdušeni, pod stropom. Vse smo spakirali in se začeli voziti. Po dolgih urah vožnje smo prišli na cilj. Ko smo prišli v sobe, smo bili presenečeni. Bile so zelo lepe. Na smučanju je bilo za nekatere zelo stresno, za druge zabavno. Nato smo dobili slastno in dobro hrano. In tako vse do četrтка, ko smo šli na pohod. Mislili smo, da smo pripravljeni, pa ni bilo tako. Začeli smo gaziti v cel sneg. Bilo ga je skoraj en meter. Mrzlo je bilo, luči nam niso delale, bili smo utrujeni. Že na poti smo padali kot domine. Zvečer pa tudi v posteljo. Ko je prišel petek, smo še zadnjič smučali, rekli adijo smučišču, učiteljem, sobam in zelo dobremu čaju.

TEHNIŠKI DAN – UREJANJE OKOLICE ŠOLE

V sredo, 11. 5. 2022, smo imeli učenci 7. a in 7. b razreda tehniški dan na temo ekologije. Urejali smo okolico šole in športne površine. Učitelji so nas razdelili v štiri skupine. Vodja dneva dejavnosti je bila učiteljica Helena Jordan.

V skupini, ki je bila zadolžena za čiščenje športnih površin, so učenci pometli košarkarsko igrišče, uredili tekaško stezo in igrišče z mivko. Dekleta in fantje, ki so bili v skupini za čiščenje vhoda pri predmetni stopnji in poti do igrišča, so odstranili odvečno travo pri robnikih in seveda pometli asfaltno površino. V tretji skupini sem bil jaz, kjer smo čistili vhod na razredno stopnjo in uredili zeliščni vrt. Tudi mi smo odstranili odvečno travo pri robnikih, uredili pa smo tudi okrasni vrt pred zobno ambulanto, zasadili rože v cvetlična korita in prebarvali kip štoklje. V skupini za čiščenje okrasne grede na avtobusni postaji so učenci s pomočjo snažilke obrezali okrasno grmičevje. Na pomoč je priskočil tudi hišnik.

Nekaj učencev je v tehnični učilnici izdelovalo lesene pladnje za manjše stvari (npr. kruh).

Dopoldan je hitro minil. Bili smo utrujeni, ampak okolico šole imamo zdaj res lepo urejeno.

Jon Novinec, 7. a

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

DEŽEVEN, A USPEŠEN DAN – PREDNOVOLETNI BAZAR 2021

V četrtek, 2. decembra 2021, smo na Osnovni šoli Dolenjske Toplice izvedli novoletni bazar. Začel se je ob 15.30 in se končal ob 18.00. Odvijal se je zunaj šole, in sicer na igrišču in pred vhodoma na predmetno in razredno stopnjo.

Na bazarju smo učenci prodajali izdelke, ki smo jih izdelali na podjetniškem dnevu. V 7. a razredu smo izdelovali plišaste igrače, blazinice iz sivke, volnene kapice in laterne (preproste svetilke s steklenim ohišjem, ki se nosijo v roki ali se kam obesijo). Laterne so bile iz steklenih kozarcev za vlaganje, ki smo jih okrasili s pomočjo servietne tehnike. Motivi so bili seveda božični.

Pred začetkom bazarja smo tudi pripravili oziroma okrasili stojnice, s pripravo pa smo začeli okrog 14. ure. Stojnica 7. a razreda je bila okrašena z božično smrekico, božično glasbo in prižganimi lanternami. Na stojnici sta istočasno prodajala dva učenca.

Čeprav nam vreme ni bilo prav nič naklonjeno, saj je vztrajno deževalo ves popoldan, je še vedno prišlo zelo veliko ljudi. Prodali smo skoraj vse izdelke, ostalo je le nekaj volnenih kopic in lantern.

Vseeno smo se imeli zelo lepo in vseč mi je bilo, da smo se lahko po dolgem času spet zbrali in pomagali svojemu oddelku.

Zala Otorepec, 7. a

URA PRAVLJIC V ŠOLSKI KNJIŽNICI

Otroci iz skupine »Mucki« so z veseljem obiskali šolsko knjižnico. Gospa knjižničarka Marija Andrejčič je otrokom v knjižnici pripravila mini kotiček s knjigami. Najprej je otroke ob knjigi seznanila, kje vse naj ne puščajo knjig in kako naj ravnajo z njimi, da se ne strgajo, zmočijo ali umažejo. Potem so si otroci z veliko radovednostjo izbirali različne knjige. Prelistavali so jih in iz njih »brali« drug drugemu, kot to znajo triletniki.

Vsak otrok si je izbral tudi knjigo za domov, da jo bo bral skupaj z mamico, očkom ali sestrico, bratcem, morda pa z babico ali dedkom.

Knjiga je otrokova dobra prijateljica, saj se k njej zateče, kadar potrebuje čas za umiritev, željo po odkrivanju in spoznavanju sveta ali trenutek biti s knjigo v objemu staršev.

Darja Mrvar, vzgojiteljica

OBISK APT

V NOVEM MESTU

Z učenci obveznega izbirnega predmeta Gledališki klub smo si v četrtek, 21. oktobra 2021, ogledali naše edino poklicno gledališče na Dolenjskem, to je APT v Novem mestu. Sprejel nas je gospod Mitja Sosič, ki nam je gledališče tudi razkazal, nam povedal nekaj o nastanku in naporih, ki so botrovali njegovemu nastanku, saj smo zadnja regija v državi, ki smo dobili poklicno gledališče.

Igralec Pavle Ravnohrib je spregovoril o igralskem poklicu in o ostalih poklicih, ki jih zaposlujejo v APT-ju in ostalih gledališčih. Povedal nam je tudi o šolanju za poklicne igralce. Za vpis na igralško akademijo je predhodno potrebno opraviti gimnazijo in opraviti splošno maturo. Nato sledi na akademiji preizkus »sposobnosti« in šele potem pride na vrsto šolanje, ki je individualno s profesorjem. V posameznem študijskem letu izberejo največ pet študentov, ker je tudi slovenski igralski trg zelo majhen, saj imamo malo gledališč: Ljubljana, Maribor, Celje, Ptuj, Kranj, Koper in naše najmlajše, Novo mesto. Pa tudi nas Slovencev je samo dva milijona. Povedal nam je tudi, da se lahko v gledališče prideš tudi z avdicijo – izborom in igraš samo v določeni predstavi.

Pri pripravi besedil za igranje pa moramo pri še živečih avtorjih dobiti najprej soglasje za uprizoritev. Če pa besedilo spreminja-

mo, moramo obvezno napisati: *prirejeno po literarni predlogi*.

V APT-ju smo preživeli res lepo in poučno urico. Takih srečanj in ogledov v živo si želimo še veliko.

Učenci Gledališkega kluba z mentorico Marijo Andrejčič

POSTAVITEV RAZSTAVE V SITARJEVI HIŠI V DOLENJSKIH TOPLICAH

V četrtek, 24. marca 2022 smo učenci obveznega izbirnega predmeta Gledališki klub Osnovne šole Dolenjske Toplice odšli v Sitarjevo hišo, kjer smo razstavili svoje plakate o knjigah, ki smo si jih izbrali v šolski knjižnici ter jih spremenili v dramsko besedilo. Plakate smo obesili po prostorih Sitarjeve hiše, kjer jih bodo obiskovalci lahko videli.

Sitarjeva hiša je bila nedavno prenovljena in je ponovno odprla svoja vrata za obiskovalce.

Mislím, da bi jo vsi obiskovalci Dolenjskih Toplic morali obiskati.

Tjaša Šenica, 7. b

ŠOLSKO TEKMOVANJE V BADMINTONU

Sredi meseca marca so se štirje naši učenci udeležili ekipnega področnega prvenstva v badmintonu. Tekmovanje je potekalo v Osnovni šoli Mirna.

Žana Tekavčič, Pija Vidic, Miha Lukšič ter Marcel Markovič so igrali posamične igre in igre dvojic. S svojo odlično igro so presenetili sebe, učitelja in tudi konkurenco ter osvojili drugo mesto. Premoč so priznali le domačinom, ki so tradicionalno uspešni igralci badmintona v državnem merilu. S tem rezultatom so se prvič v zgodovini topliške šole tudi uvrstili na državno prvenstvo, ki je 5. aprila ravno tako potekalo na Mirni.

Učenci v enaki sestavi so ponovno prikazali vsečne igre, ki pa so bile tokrat še bolj izenačene in napete. S porazom 2 : 3 in zmago 5 : 0 so v svoji skupini zasedli 2. mesto ter se uvrstili v četrtfinale. Tudi tam so prikazali borbene igre. Vseh pet dvobojev proti OŠ Globoko je bilo izenačenih in napetih. Žal so naši učenci uspeli zmagati dva in tako izgubili z najtesnejšim rezultatom 2 : 3.

Uvrstitev na 5. mesto v Sloveniji je odličen dosežek, a se učenci vseeno zavedajo, da so iz rok izpustili veliko priložnost za osvojitve medalje. Rezultat pa je tudi dokaz, da se z vztrajnostjo in konstantnim delom da doseči zavidljive rezultate na najvišjem nivoju šolskih športnih tekmovanj.

Igor Kovač, prof.

ZLATI BRALCI 2022

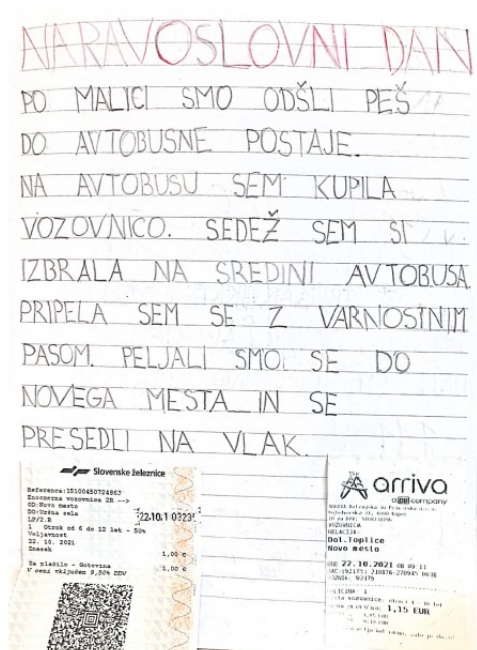
V torek, 17. maja 2022, je Društvo prijateljev mladine Mojca Novo mesto spet pripravilo prireditev za zlate bralce iz bivše novomeške občine. Bilo jih je kar 365 iz naslednjih šol: OŠ Bršljin Novo mesto, OŠ Brusnice, OŠ Center Novo mesto, OŠ Drska Novo mesto, OŠ Dolenjske Toplice, OŠ Grm Novo mesto, OŠ Šmihel Novo mesto, OŠ Mirna Peč, OŠ Prevole, OŠ Stopiče, OŠ Šentjernej, OŠ Škocjan, OŠ Vavta vas, OŠ Šmarjeta, OŠ, Vavta vas, OŠ Žužemberk in OŠ Dragotin Kette Novo mesto skupaj s svojimi koordinatorji bralnih značk na šolah. Na začetku jih je pozdravila podžupanja Mestne občine Novo mesto, v kulturnem programu sta sodelovala učenca Glasbene šole Marijana Kozine Novo mesto, osrednjo točko programa pa je izvedla Irena Potočar Papež z naslovom *Bodi ti v svojem*.

Učenci so za uspešno devetletno sodelovanje pri bralni znački v osnovni šoli prejeli zlato priznanje in knjigo *Kjer veter spi* novomeškega avtorja Smiljana Trobiša, ki jo je preskrbela Zveza prijateljev mladine Slovenije. Zlati bralci iz OŠ Dolenjske Toplice pa so: **Lana Škedelj, Živa Fink, Gaja Križe, Ema Zamida, Tit Čatovič, Teja Matkovič, Marjeta Zupan, Ema Lovrin, Anej Vovk, Dominik Tomašič, Maša Čuk, Ajša Murtič in Miha Lukšič.**

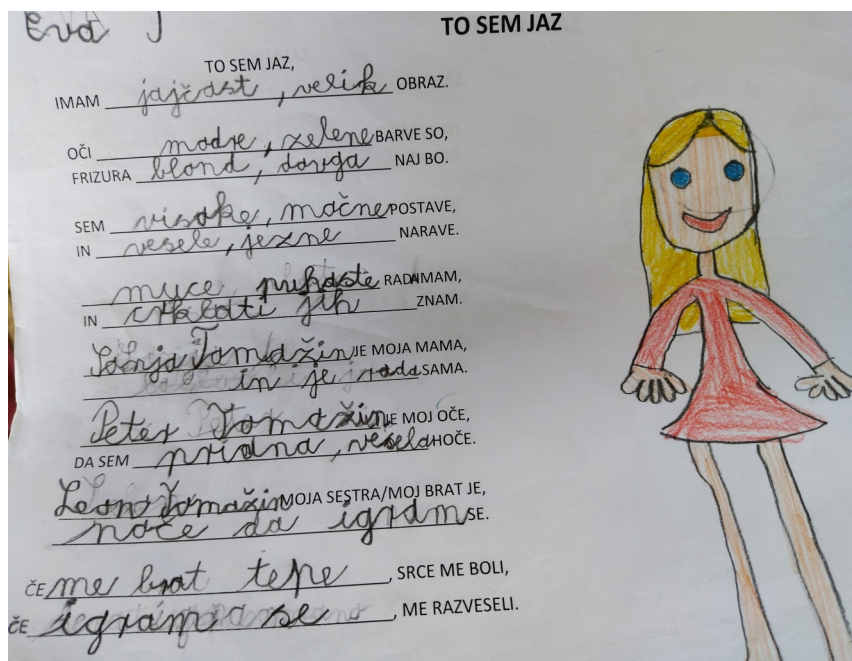
Vsem želim še naprej veselje do branja tudi v srednji šoli, na fakulteti in sicer v življenju, saj je branje najlepše potovanje.

Koordinatorica Bralne značke v OŠ Dolenjske Toplice Marija Andrejčič

Ela Kapš, 2. b

Eva Tomažin, 3. a

TEHNIŠKI DAN STEKLARSTVO

V četrtek, 9. septembra 2021, smo se devetošolci Osnovne šole Dolenjske Toplice odpravili v Rogaško Slatino na ogled steklarne Rogaška Slatina in Šolskega centra Rogaška Slatina. Vodja tehniškega dneva je bila Helena Jordan. Cilj tega dneva je bil spoznavanje poklica steklarja, pot do tega poklica ter proizvode steklarne. Na šolskem centru pa spoznavanje šole in poklicev, za katere se dijaki na šoli izobražujejo. V steklarski delavnici izdelovanje unikatnega izdelka v sodobno opremljeni delavnici pod vodstvom strokovnega delavca in preizkušanje v pihanju stekla s steklarsko pipo ob pomoči učitelja.

Izpred šole smo se odpravili ob pol sedmih zjutraj in nadaljevali dolgo pot do Rogaške slatine, ki smo si jo krajšali s klepetom in glasbo. Ko smo prispeli, smo najprej pomalicali, nato pa smo se razdelili v tri skupine. Vsaka skupina je šla na voden ogled steklarne, ki je bil na žalost skrajšan zaradi epidemiološkega stanja. Vseeno pa smo videli, kako steklarji izdelujejo razne izdelke iz kristalnega stekla, kot so vaze, kozarci, posode, pokali itd. Pri tem smo spoznali, da za ta poklic potrebuješ kar nekaj znanja in občutka za estetiko.

Nato smo si ogledali razstavo njihovih najveličastnejših izdelkov in si v trgovinici kupili spominek. Pot smo nadaljevali do Šolskega centra Rogaška Slatina, kjer smo spoznali poklic optika in steklarja ter si ogledali dijaški dom. Pri steklarski delavnici pa smo si izdelali stekleni obesek in se preizkusili v peskanju. Kuharice dijaškega doma so nas presenetile s palačinkami. Za konec pa so nam zastavili še nagradno vprašanje: »Katera žival ima večje oči kot možgane?« Pri tem se je najbolje odrezala učenka Brina Peterlin in za nagrado prejela dve karti za njihovo sobo pobega. Rešitev pa poiščite sami!

Sredi popoldneva smo se v Toplice vrnili utrujeni, vendar polni novega znanja, izkušenj in spominov.

Ema Zamida, 9. a

POHOD V MENIŠKO VAS

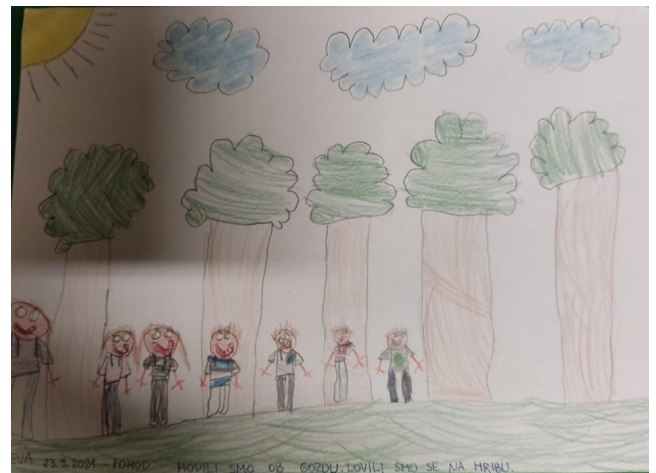
Učenci prvih razredov so se v četrtek, 23. septembra 2021, odpravili na pohod.

Pot nas je vodila iz OŠ Dolenjske Toplice do Sel proti Meniški vasi. Naš cilj je bila cerkev Sv. Antona nad Meniško vasjo. Po zasluženem počitku in mini malici smo se odpravili proti šoli. V razredu so učenci svoje vtise pohoda strnili v zelo kreativnih slikah. Prehodili so skoraj 6 kilometrov.

Tatjana Gorenc

Izabela Kastelic, 1. b

Eva Mihalič, 1. b

Ko smo prišli v šolo, smo imeli malico. Potem smo odšli na pohod. Odšli smo do cerkve v Meniški vasi. Pri cerkvi smo se usedli in jedli malico iz nahrbtnika. Ogledali smo si bogomolko in potem smo odšli nazaj v šolo.

Luka Bučar in Luka Grgič, 1. a

Zjutraj smo pojedli malico, se preobuli v čevlje in odšli na pohod. Na pohod smo odšli v Meniško vas.

Med potjo smo opazovali drevesa in hiše ter poslušali ptičke. Najbolj mi je bilo všeč, ko so punce sedele na eni klopi in jedle malico. Meni je bilo najbolj všeč, ko sem se pogovarjala z Anžetom.

Potem smo šli naprej in prišli v šolo, kjer smo brali pravljico.

Živa Hribar, Iris Poljanšek, Zala Šuštar, 1. a

TOPLIČKOVI MEDENJAKI

Če ste se v decembrskih dnevih sprehodili v okolici šole, je prav gotovo prineslo do vas slastne vonjave iz gospodinjske učilnice. Namreč po enoletnem premoru je šolska skupnost izpeljala peko in prodajo medenjakov. Pridne roke učencev in učenk so nama pomagale pri pripravi testa, oblikovanju medenjakov in pri zavijanju paketov.

V torek, 14. 12. 2021, smo med glavnima odmoroma tako na razredni kot na predmetni stopnji prodajali »topličkove medenjake«, ki so šli kot za med. Prodali smo namreč vse paketke. S prodajo smo zaslužili 271 evrov, ki jih bomo namenili šolski skupnosti.

Hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli pri pripravi »topličkovih medenjakov«.

Mentorja šolske skupnosti Katja Bučar, prof., Gašper Štih, prof.

SKUPAJ SMO NEUSTAVLJIVI

V tednu Rdečega križa smo z različnimi dejavnostmi in vsebinami širili poslanstvo humanitarne organizacije Rdečega križa. Prvošolce smo obiskale članice krožka Rdečega križa, učenci so se razveselili lutke Križem kapice in prisluhnili njeni zgodbi o delovanju in poslanstvu organizacije RK. Izvedeli so, kakšno moč ima znak organizacije, kaj vse je dobro dejanje, kdo je prostovoljec. Učenke krožka, to so Zoja M., Zoja F. in Dora, so zanimivo, nazorno predstavile in širile poslanstvo RK. Prvošolčki so se seznanili s Košarico RK. Izvedeli so, kaj zbiramo, komu bodo darovali. Preizkusili so se v prvi pomoči, ko so ranjenemu zajčku (lutki) oskrbeli ranjeno tačko in mu na trak narisali znak RK.

Kork DT in OZ RKS NM sta pripravila darila za prvošolce.

V šoli in v Vrtcu Gumbek smo izpeljali Košarico RK. Košarica je bila zelo polna prehranskih izdelkov in higienskih artiklov. Predali smo jo KORK-u DT, ki bo pripravil pakete za občane naše občine, ki pomoč potrebujejo. Pri finančnem vrednotenju košarice nam je pomagala Trgovina Sonček.

Hvala vsem, ki ste darovali, prisluhnili ideji in širili poslanstvo organizacije RK. Dokazali smo, da letošnji slogan ob tednu RK, ki se glasi SKUPAJ SMO NEUSTAVLJIVI, za nas in naše okolje še kako drži.

Jožica Erjavec, mentorica krožka RK OS DT

MEDENJAKI MIRU IN SREČE TER ŠIVANJE BLAZINIC ZA UKRAJINSKE OTROKE

Ideja o zbiranju sredstev za ukrajinske otroke se je rodila na mobilnosti projekta Erasmus+, kjer smo se v okviru projekta Novi mediji v demokratični družbi na Portugalskem ukvarjali s temo vojne v Ukrajini. Že takrat smo z učenci sklenili, da bomo izvedli dobrodelno akcijo. Moči smo združili »Erasmovci« in »Prostovoljci«, ki smo akcijo za peko piškotov že večkrat izvedli v preteklih letih. Tokrat smo želeli zbrati večji znesek, zato smo napeli vse moči. Povezali smo se z našo kuhinjo, lokalnimi donatorji in napekli zares veliko medenjakov. Sledilo je obvestilo po šolskem ozvočenju: »Živimo v lepi in mirni deželi in v petek je naša šola dišala po sveže pečenih medenjakih. Žal ni povsod tako. V Ukrajini divja vojna in mnogo otrok se srečuje z žalostjo, s strahom in lakoto. Zato bomo jutri, v torek, 5. aprila 2022, na šoli prodajali medenjake. Poimenovali smo jih Medenjaki miru in sreče. Zbrani denar bomo namenili za ukrajinske otroke iz sirotišnice Lugansk.«

Odziv je bil izjemen. Prodali smo vse medenjake in zbrali 1.070 evrov ter znesek nakazali na ZPM Moste Polje.

Ob misli na malčke iz sirotišnice se nam je utrnila še ideja, da bi jih lahko razveselili z blazinicami, ki bi jih izdelali zanje. Izdelali smo 20 blazinic. Blazinice smo porisali z otroškimi motivi, vsaka oddelčna skupnost je narisala motiv, učenci prostovoljci pa so blazinice s pomočjo učiteljice Antonije Miklavčič Jenič zašili. Nastale so res lepe in mehke blazinice(»ninice«). Z ZPM Moste Polje smo se dogovorili, da nam bodo pomagali pri dostavi blazinic v Postojno, kjer so nastanjeni ukrajinski otroci.

Veseli in ponosni smo na uspešno izpeljano humanitarno akcijo.

Brez donatorjev, ki so prispevali material, akcija ne bi bila tako uspešna, zato se zahvaljujemo podjetju Slorest, d. o. o., in njihovim kuharjem, lokalnima čebelarjema Blažu Šerclju in Branku Šenici za sestavine za medenjake ter podjetju Svet metraže za blago.

Kot vedno pa največ štejejo dober namen, pozitivna energija in medsebojna povezanost. V akciji smo povezali celo šolo. S takšnimi dejavnostmi učence ozaveščamo o razmerah po svetu, jih učimo solidarnosti in humanosti, da lahko s svojim delom in aktivnostjo pomagajo drugim ter tako spreminjajo svet na bolje.

mag. Helena Arzenšek Krajačič, prof.

ZBIRALI SMO STAR PAPIR – JESENI

Šolska skupnost v letošnjem šolskem letu načrtuje dve zbiralni akciji starega papirja. Prvo zbiralno akcijo smo imeli v mesecu oktobru. Vanjo so se vključili starši otrok vrtca, šole, občani in delavci šole. Veseli smo bili, ko so se avtomobili ustavili pred našim zabojnikom in so se v prtljažnikih skrivali kupi starega papirja, zvezani z vrvcico.

Vas zanima, kako smo bili uspešni?

Vsi skupaj smo zbrali 12.528 kg papirja. Učenci na predmetni stopnji so zbrali skupaj 5.650 kg papirja, na razredni stopnji pa 6.269 kg papirja. Vrtec je skupaj zbral 609 kg papirja. Hvala vsem!

Spomladi pa nas čaka že naslednja zbiralna akcija starega papirja. Veseli bomo, če boste našli prostor in shranili papir za spomladansko akcijo.

ZBIRALI SMO STAR PAPIR – SPOMLADI

Hitro se je obrnilo leto in že je bil tukaj april ter z njim naša tradicionalna spomladanska zbiralna akcija starega papirja. Zvezani kupi starega papirja so lepo napolnili zabojnik.

In kako smo bili uspešni tokrat?

Vsi skupaj smo zbrali 13.100 kg papirja. Naslednja zbiralna akcija papirja bo ponovno jeseni.

Zahvaljujemo se vam za sodelovanje pri zbiranju papirja in se vidimo spet jeseni.

Mentorja ŠS: Katja Bučar, prof.,
Gašper Štih, prof.

SODELOVANJE NA MEDNARODNI KONFERENCI RESETEDU

Drugi teden novembra je v Ljubljani v okviru slovenskega predsedovanja Svetu Evropske unije potekala mednarodna konferenca **Resetting Education and Training for the Digital Age**, ki so se je udeležili predstavniki vseh evropskih držav. Konferenca je bila odprt prostor za razpravo o didaktiki digitalnega izobraževanja, šoli in družbi v digitalnem svetu ter umetni inteligenci v izobraževanju in za izobraževanje. O priložnostih in izzivih digitalizacije izobraževanja so spregovorili različni udeleženci iz različnih evropskih držav. Med njimi je bil tudi učenec 7. razreda OŠ Dolenjske Toplice **Noel Jug**, ki je na eni izmed sej kot učenec razmišljal o digitalni preobrazbi učenja in poučevanja, ki jo omogoča smiselna in učinkovita uporaba digitalne tehnologije. Na seji je sodeloval z znanjem in izkušnjami, ki jih je pridobil med različnimi didaktičnimi pristopi pri poučevanju, ki vsebujejo med drugim tudi uporabo IKT opreme. Uporabil pa je tudi znanje, ki ga je pridobil pri projektu NA-MA POTI, katerega glavni namen je spodbuditi uporabo digitalnih tehnologij pri razvoju naravoslovne, matematične in finančne pismenosti, še posebej pri dejavnostih, ki so povezane z raziskovanjem, modeliranjem in reševanjem problemov. Z udeležbo na konferenci smo zadovoljni, saj smo z našim razmišljanjem sodelovali pri izboljšanju izobraževanja v Sloveniji kot tudi v Evropski uniji.

Danica Petric, prof.

BREZOGLJIČNA ŠOLA

MREŽA BREZOGLJIČNIH ŠOL

Tudi v tem šolskem letu je naša šola aktivna pri projektu »Mreža brezogljičnih šol«.

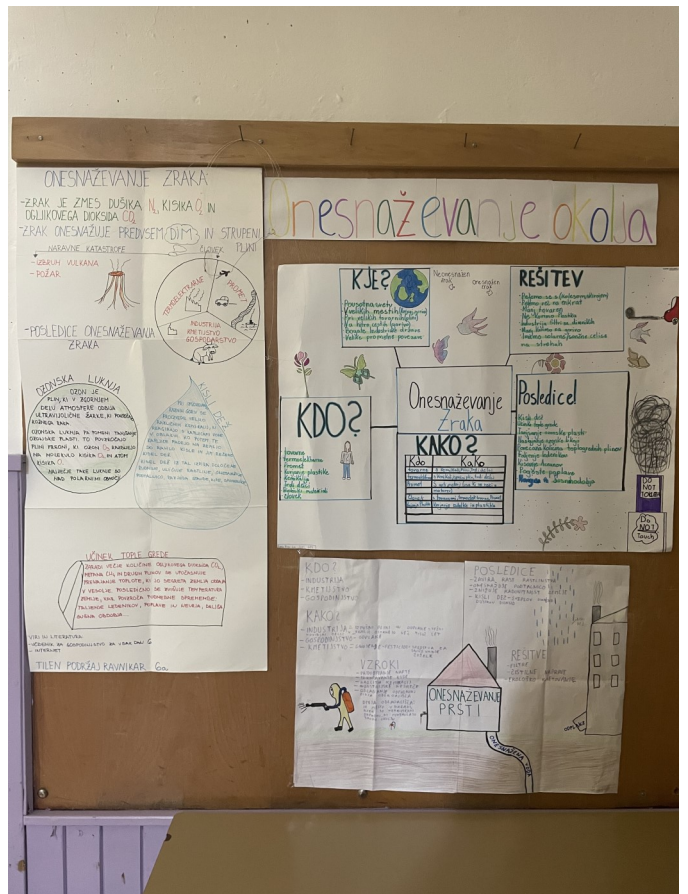
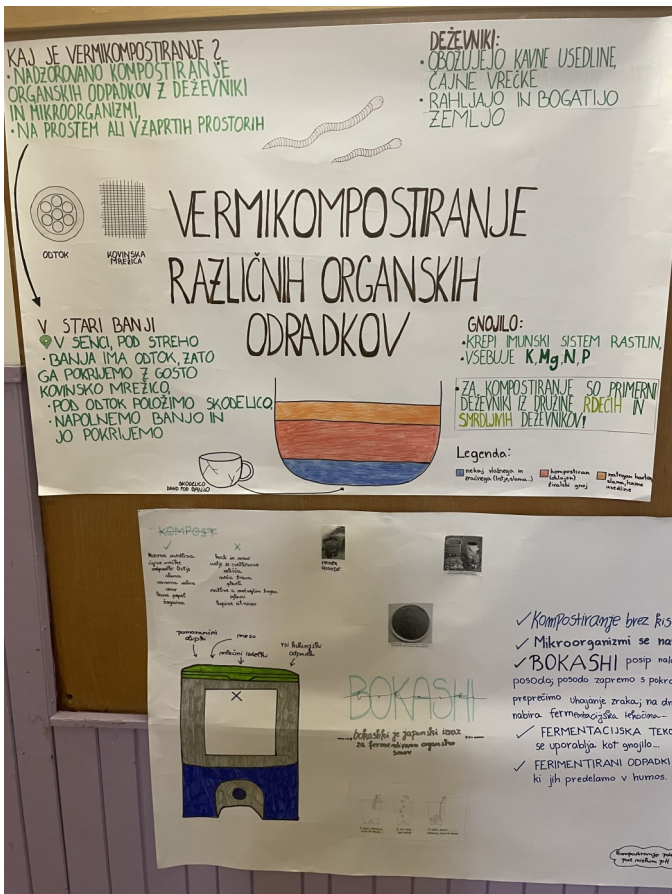
Projekt vključuje vse, ki želijo prispevati k varovanju okolja, ozaveščanju drugih, spodbujanju k aktivnemu delovanju in ukrepanju, izmenjavi izkušenj in idej, h krepitvi povezovanja med sodelujočimi ter kot takšna presega lokalne, območne, pokrajinske, državne in kontinentalne meje, saj ima potencial, da postane globalno gibanje.

Da bi se zavedali svojega odnosa, ravnanja in poseganja v okolje, smo se pri pouku biologije, kemije, gospodinjstva, pri dodatnem pouku iz biologije ter izbirnem predmetu Rastline in človek veliko pogovarjali o trenutnih okoljskih problemih. Beseda je tekla predvsem o problemu ogljičnega odtisa, podnebnih spremembah, pozitivnih in negativnih učinkih sonca na naše zdravje in o obnovljivih virih energije.

Pri izbirnem predmetu Rastline in človek smo raziskovali različne načine kompostiranja in njegov dolgoročni učinek, pri gospodinjstvu pa so učenci izdelali plakate, ki so prikazovali različne vrste onesnaževanja.

Premalo se zavedamo, kako je naš planet dragocen, in da človek s svojimi dejanji pozitivno ali negativno vpliva nanj.

Anja Hace, mag. prof. in Špela Murn, mag. prof.

Erasmus+ BODIMO KREATIVNI IN SE UČIMO Z UMETNOSTJO

MOBILNOST V GRČIJO, ERASMUS + PROJEKT KREATIVNOST

Končno smo dočakali »fizično« mobilnost v Grčijo. Ta je bila sicer zaradi še vedno strogih ukrepov malo »prikrajšana« za več družabnih dogodkov. Učenci so bili namreč, kot učitelji, nastanjeni v hotelu in ne pri družinah gostiteljicah. Kako smo mobilnost doživeli, nam bodo v nadaljevanju opisali učenci, ki so se udeležili mobilnosti.

Ob tej priložnosti se še zahvaljujemo županu, g. Franciju Vovku, ki nas je brezplačno in varno peljal na letališče in nazaj.

Mag. Urška Bučar Fink, prof., Nina Pavlin, prof. in Miroslava Hrovat, prof.

20. 3. 2022 – Matic Udovič, 7. b

Naša dogodivščina se je začela ob treh zjutraj, ko nas je z mini avtobusom pred šolo pričakal župan, g. Franci Vovk, in nas odpeljal iz Dolenjskih Toplic do letališča v Zagrebu. Z vmesnim postankom v Frankfurtu smo leteli proti Atenam. Nastanili smo se v hotelu in nestrpno pričakovali ponedeljek.

Mobilnost smo začeli z obiskom mestne hiše. Tam so nas pričakali župan, ravnateljica ter predstavniki sveta staršev. Na otvoritveni slovesnosti je vsaka partnerska šola projekta predstavila svojo državo, kraj ter šolo. Pred mobilnostjo smo v vsaki državi izdelali del obleke za grško gospo. Na slovesnosti smo jo oblekli. Mi smo prispevali nakit. Med odmorom smo imeli prvo priložnost, da smo navezali stike z učenci drugih šol. Spoznal sem učenca, ki ima enake hobije kot jaz, zato sva se veliko pogovarjala. Nadaljevali smo s spoznavnimi aktivnostmi, kjer smo peli ter plesali. Po kosilu smo obiskali Sounion, na njem pa Pozejdonov tempelj. Tempelj mi je bil osebno zelo všeč, saj je še lepši, kot sem si ga predstavljal. Ob njem smo zaigrali mit o kralju Aten, Egeju, ki je mislil, da se mu je utopil sin Tezej in je skočil v morje za njim. Po njem so poimenovali Egejsko morje.

21. 2. 2022 – Miha Mihalič, 7. b

Z metrojem smo se odpeljali do Atenske akropole. Vodička nam je najprej povedala nekaj o nastanku akropole in o tem, kako se je ta skozi leta spremenila. Nato smo si ogledali ostanke tamkajšnjih stavb: najstarejše Dionizovo gledališče, tempelj Atene Nike, tempelj Erehtejon s šestimi stebri, oblikovanimi v kipce deklet, in najslavnejšo od vseh zgradb na akropoli, Partenon. Na akropoli je bilo zelo vetrovno, zato smo se po kratkem odmoru in skupinski sliki odpravili proti starodavni agori, političnemu, kulturnemu in družbenemu središču antičnega mesta. Tam smo obiskali Hefestusov tempelj, ki je zelo lepo ohranjen, pa tudi ponovno zgrajeno Stoa Attalosa, ki danes služi tudi kot muzej. Za kosilo smo poskusili grški kebab. Na tržnici smo si kupili nekaj spominkov in se z metrojem vrnili v hotel. Zvečer smo imeli izmenjavo slaščic iz različnih držav. Igrali smo se tudi igro Samuraj in z gledališkimi igrami prikazali, kaj smo se danes novega naučili.

22. 3. 2022 – Lara Čengija, 7. a

Obiskali smo Kotsanas, muzej antične grške tehnologije, ki je razdeljen na štiri dele: izumi, znanost in astronomija, glasba in igre. Spoznali smo, kako so si med bojevanji pošiljali skrivna sporočila, kakšen je bil prvi robot, alarmni sistem, starodavni avtomatski sistem za odpiranje vrat, kako so izdelali prve samostrele, naprave za preračunavanje luninih men, prvi top, budilke ... Vsak izum smo lahko preizkusili. Meni je bil najbolj všeč Pitagorov test, s katerim sem preverila svojo osebnost in se pri tem izkazala.

Sledil je obisk šole naših gostiteljev, 2. gimnazije v provinci Kaisarijani. Tam smo pojedli odlično kosilo in vsi skupaj zaplesali nekaj tipičnih grških plesov. Po zaključenem kosilu smo imeli delavnico, na kateri smo s pomočjo reciklaže izdelali nakit iz časopisnega papirja. Popoldne smo obiskali kulturni center Stavros Niarchos Foundation, ki zajema operno hišo in nacionalno knjižnico. Streha knjižnice je zelena streha, na kateri je čudovit park. Povzpeli smo se na vrh operne hiše, s katere je bil čudovit razgled na cele Atene.

Knjižnica ima štiri nadstropja. V prvem in drugem je knjižni del z raznoraznimi čitalnicami, računalniškimi sobami in sobami za predavanja. Knjižnica ima tudi snemalno, filmsko in radijsko sobo, čitalnico za študente raziskovalce, ki gradivo prebirajo tam. V tretjem in četrtem nadstropju imajo tudi galerijo z raznoraznimi slikami in umetninami grških in tujih slikarjev.

Imajo tudi oddelek za otroke, v katerem so urejene igralnice s sedežnimi garniturami in televizijami za gledanje pravljič. Mnoge pravljice tudi govorno posnamejo za slepe. Celoten dan je bil zanimiv in zelo poučen.

24. 3. 2022 – Mojca Kavčič, 8. b

V Grčiji je bil ta dan državni praznik, ki ga imenujejo Dan neodvisnosti, zato smo se zjutraj odpravili peš do arheološkega muzeja v Akropoli, saj dopoldne metroji niso delovali. V muzeju smo reševali zanimive učne naloge. Iskali smo dele telesa, odtisnjene na kamnih. To so bili darovi bogu zdravilstva, ker so ozdraveli. Našli smo noge, obrvi in kolena. Raziskovali smo trikotni del strehe Partenona. Prikazoval je dvoboj med Herkulesom in levoma ter dve mitološki bitji. Spoznavali smo obleke starih antičnih žensk. Spoznavali smo postopek rekonstrukcije in čiščenja kipov. Opazovali smo jonske ali dorske stebre. Skulpture so nas učile o starogrških bojih in načinu življenja. Z ustvarjalnim gibom smo oponašali zgodbe skulptur in si tako poskušali mite lažje zapomniti. Sledilo je poslovilno kosilo in zadnje druženje s prijatelji mobilnosti.

Mobilnost je bila poučna, zgodovino Grčije smo spoznali s pripovedovanjem ogromno mitoloških zgodb. Ponovno snidenje je bila tudi priložnost za načrtovanje zaključnih aktivnosti našega projekta. Načrtujemo zadnjo mobilnost z učenci, ki bo v mesecu maju.

23. 3. 2022 – Tia Globokar, 7. a

Obiskali smo polotok Peloponez. Prečkali smo Korintski prekop, ki povezuje Jonsko in Egejsko morje. Najprej smo obiskali Epidaurovo gledališče. Izvedeli smo, da v teatru ne potrebujejo mikrofona, saj ima središče odra posebno akustiko in se skoraj vsi glasovi slišijo tudi do vrha. To smo tudi preizkusili in dokazali. Grški učenci so nam z igro predstavili definicijo tragedije, nato pa so igro ponovili tudi učenci naše mobilnosti, med njimi tudi Matic. Z avtobusom smo se odpeljali do Agamemnonove grobnice in se povzpeli na staro grško mesto Mikene. Vhod v Mikene krasi dva leva. To je bilo središče mikenске dobe. Poslušali smo Homerjevo zgodbo o trojanskem konju in o borbi za prelepo Heleno.

Sledila je delavnica, na kateri smo izdelovali lutko iz gline, ki je bila leta 2004 maskota olimpijskih iger v Atenah. Imenuje se Plagona. V trgovini smo si lahko kupili tudi spominke. Nazadnje smo se ustavili v Nafpliu, ki je bilo nekoč glavno mesto Grčije. Sprehodili smo se po starem mestnem jedru in se z avtobusom odpeljali nazaj do Aten.

MOBILNOST NA PORTUGALSKO, ERASMUS+ PROJEKT KREARTIVNOST

Za nami je mobilnost na Portugalsko Erasmus+ projekta KreARTivnost. Mobilnosti sva se udeležili dve učiteljici, ravnateljica in pet učencev, ki so vtise o mobilnosti zapisali v spodnjem dnevniku.

1. DAN – piše Mija Pavlin, 8. a

Danes je bil prvi dan Erasmus+ izmenjave na Portugalskem. Na otvoritvenem dogodku so nas učenci devetega razreda pozdravili in nam zapeli dve pesmi. Petje je bilo odlično. Zelo mi je bilo všeč prepletanje glasov.

Učiteljica koordinatorica nam je razdelila darila in nam nato razkazala šolo. Šola je zelo barvita. Imajo srednje velike učilnice, telovadnico, dobro opremljene učilnice z računalniki, učilnico za gospodinjstvo. Veliko je kotičkov za sprostitev. Zanimiva so zunanja igrišča.

Po malici smo imeli spoznavne igre, plesali smo tradicionalne ples in igrali športne igre. Šli smo na kosilo in po kosilu na sladoled in igrala v parku. Po odmoru smo se z učitelji dobili pri mestni hiši, kjer nas je sprejela njihova predstavnica. Po obisku mestne hiše smo si ogledali Villo Romano, dobro ohranjeno najdišče starega rimskega naselja. Sledil je obisk olimpijsko-vadbenega centra Desmor. Tam se športniki pripravljajo na svoja tekmovanja. In tako se je naš uradni dan končal.

Meni je bilo res zelo všeč. Dan je bil lep, napet, zanimiv, družba je bila dobra.

3. DAN – piše Tim Kukman, 7. b

Tretji dan mobilnosti smo obiskali Lizbono, glavno mesto Portugalske. Sprehodili smo se mimo samostana Jeronimus. Blizu samostana se nahaja pekarna, v kateri so sestavili recept za najznačilnejšo portugalsko sladico Pasteis de Nata. To je mala pita, narejena iz listnatega testa, v njej pa je gratinirana vanilijeva krema. Sladico jemo toplo, posujemo jo s cimetom in sladkorjem v prahu. Sledil je obisk zasebnega muzeja moderne umetnosti Museu Coleção Berardo. Slišal sem, da je bil on prijazen gospod. V muzeju hrani različne umetnine, ki so jih izdelali Picasso, Salvador Dali in drugi slavni umetniki. Najbolj se mi je zdela zanimiva razlaga, kako je ustvarjal Pablo Picasso.

Po končanem ogledu muzeja smo si z avtobusom ogledali stari del Lizbone. Lizbona stoji na sedmih gričih. Arabci so nekoč zavzeli Portugalsko, po njihovi veri pa ne upodabljajo človeških figur, zato so pročelja hiš okrašena z značilnimi vzorci na keramiki.

Potem smo odšli v Oceanarij v Lizboni, ki je eden največjih na evropskih tleh. V njem smo videli veliko različnih morskih vrst živali in rastlin, morske pse, morske zvezde, skate, morske liste, korale ... Všeč mi je bilo to, da so akvariji ogromni, da smo jih videli iz različnih zornih kotov. Imel sem občutek, da plavam z njimi.

2. DAN – piše Mark Lavrič, 7. b

Obiskali smo obalo Peniche. Najprej smo se ustavili pri svetilniku in značilni skali, ki je najbolj zahodna točka Evrope. Obala je ponekod kamnita in skalnata, ko pa smo prišli do centra za surfanje, pa se je pred nami razprostirala neskončna peščena obala. Kot v *surferskih* filmih. Oblekli smo se v oblačila iz neoprena, saj je imel Atlantski ocean samo 15 stopinj. Najprej smo spoznali dele surfarske deske. Za varno surfanje je zelo pomembno mesto stojišča. Za tem smo začeli vaditi na kopnem. Razdelili smo se v skupine po šest ali sedem članov. Vsaka skupina je poiskala varno mesto na obali, kjer so bili ugodni valovi. Dvournno surfanje je bilo zelo zabavno, s surfa sem padel samo 6-krat. Še priložnost za skupinsko fotografijo na mivki in že smo bili na poti do srednjeveškega mesta Obidos. Že na veličastnem vhodu sem opazil velika vrata in poslikave. Je majhno mesto znotraj obzidja. Ko sem se povzpел nanj, sem imel čudovit razgled na srednjeveške zgradbe. Po dveh krožnih glavnih ulicah smo iskali znamenitosti z aktivnostjo *Peddy Paper*, ki je neke vrste lov na zaklad, ki ga iščeš peš. Mesto je polno majhnih trgovin s spominki in lokali z okrečili. Opazil sem, da se po mestu še vedno vozijo s kočijo in konji. Na trenutke sem imel občutek, da živim v srednjem veku. Navdušila me je dobra ohranjenost starih zgradb.

5. DAN – piše Rosa Brinovar, 7. a

Zadnji dan mobilnosti smo začeli z obiskom solin Fonte da Bica, ki se nahajajo v neposredni bližini kraja Rio Maior. Solinarka nam je predstavila njihovo zgodovino, kako so soline nastale in kakšne produkte ponujajo. Včasih se je na področju solin nahajalo morje. Zaradi tektonskih premikov tal se je morje oddaljilo in je danes od kraja solin oddaljeno 30 km. V dolini so ostali sedimenti. V teh sedimentih so nastale razpoke. Ko dežuje, voda teče po teh sedimentih, jih raztaplja in postaja vse bolj slana. Celo sedemkrat bolj je slana od morske vode. Vodo zadržijo v bazenih s kamnito podlago in pustijo, da jo sonce segreva, da izhlapi. Produkt solin je tudi dragocen solni cvet. Ta je posebej cenjen v kulinariki in se ga jedem dodaja kot končno začimbo, ko jih postrežejo. Prodajajo ga v obliki manjšega valjčka (oblika sira), na jed pa ga nastrgaš z majhnim lesenim nožkom.

Soline so majhna vasica z značilnimi lesenimi hišicami. Še danes jih zaklepajo s posebnimi lesenimi ključavnicami in lesenimi ključi, ki so podobni velikemu glavniku. Odklepanje je prav zanimiv postopek. V hišicah so danes muzej, trgovine in manjši lokali. V trgovinah smo si lahko kupili spominke: kuhinjsko sol, solni cvet, soli za kopel, lesene dozirne žličke, razne marmelade, medene produkte ter glinene izdelke.

Nato smo se z avtobusom odpeljali do cerkve Dólmén de Alcobertas. Posebnost te cerkve je bil prostor v notranjosti, narejen iz ogromne skale, v njej pa je grobnica lokalnih pomembnih ljudi.

Popoldne je bilo prosto in vzeli smo si čas za druženje s prijatelji. Starši družin gostiteljic so pripravljali tipične portugalske jedi, ki smo jih imeli priložnost okusiti na poslovljni večerji. Od glavnih jedi so bile zanimive jedi iz bakalarja, namazi iz sardin, kuhane kozice in kruhki, polnjeni s kozicami in sardinami. Tudi sladice so bile zanimive. Torta s slano karamelo in mandlji, pomarančna torta, sladica z listnatim testom, razne pite in najbolj značilna tortica Pasteis de Nata.

Ob zaključku večera smo dobili v dar platnene vrečke z motivi solin ter potrdila o udeležbi na mobilnosti. Močno smo objeli prijatelje z upanjem, da obdržimo poznanstva in prijateljstva. Potočili pa smo tudi nekaj solz. Mobilnost se je prekmalu zaključila in želimo si nazaj.

4. DAN – piše Zala Otorepec, 7. a

Danes so se naše aktivnosti odvijale na šoli države gostiteljice. Prva aktivnost je bila Escape Room. S pomočjo računalnika smo iskali ključ za vrata, kodo pa smo dobili, če smo pravilno odgovorili na vprašanja o državah projekta. Nato smo vrata izdelali iz papirja, jih okrasili in nanje napisali dobro željo za našo prihodnost. Izdelke smo kot *pop art* izdelek razstavili pred njihovo šolsko knjižnico.

Druga aktivnost je bila poslikava platnenih vrečk. Dobili smo veliko izbiro šablon, s katerimi smo si lahko pomagali. Nastale so zelo lepe, zanimive in uporabne vrečke. Na svojo sem naredila značilni portugalski vzorec, ki se pojavlja na pročeljih hiš.

Tretja delavnica se je imenovala umetnost v kuhinji. V zelo dobro opremljeni gospodinjstvi učilnici smo vihteli nože in iz sadja oblikovali podobe živali.

Nekateri so si izbrali plesno delavnico, na njej pa so se naučili kratko koreografijo uličnega plesa. Sledila je še delavnica glasbene terapije, na kateri smo meditirali in se sproščali ob igranju na glasbila. Bilo je zelo sproščujoče, prav vsi smo uživali. Nekateri so se umirjenemu petju in igranju tako prepustili, da so celo zaspali.

OBISK DOLENJSKEGA LISTA

V sredo, 3. novembra, smo z Erasmus projektom Novi mediji v demokratični družbi obiskali uredništvo Dolenjskega lista. Tam nas je sprejel glavni urednik Boris Blaič, ki nam je odgovoril na nekaj vprašanj o poklicu novinarja in nam pokazal arhiv časopisa.

Tema pogovora je tekla predvsem o lažnih novicah, zakaj nastajajo in kdo jih deli. Razložil nam je, da Dolenjski list zaenkrat še ni prejel lažnih novic, če pa jih je, so jih takoj prepoznali in spregledali. Po intervjuju smo odšli v sejno sobo oziroma arhiv, kjer so nam pokazali najstarejšo izdajo časopisa, in sicer iz leta 1950, nato pa smo lahko v rubriki Iz porodnišnice poiskali oznanila naših rojstev, pri čemer smo se zelo zabavali.

Iz tega dneva smo se veliko novega naučili, ne le o lažnih novicah, ampak tudi na splošno o poklicu in delu novinarja.

Upamo, da nas tja še kdaj povabijo.

Lara Klobučar in Maša Čuk, 9. b

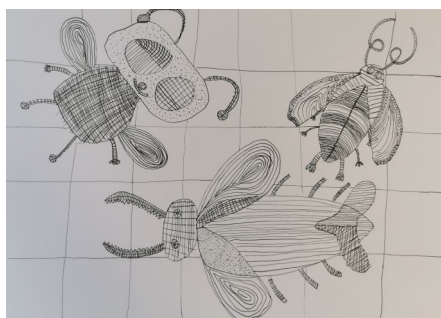
4. MOBILNOST ERASMUS + PROJEKTA NOVI MEDIJI V DEMOKRATIČNI DRUŽBI NA PORTUGALSKO

Po dveh letih izvajanja projekta Erasmus + nam je uspelo izvesti prvo mobilnost tako z učenci kot z učitelji.

V hladnem nedeljskem jutru smo se 6. marca zbrali pred šolo. Mobilnosti na Portugalsko smo se udeležili učenci devetih razredov: Maša Čuk, Lara Klobučar, Kristjan Kren, Gašper Škoda in Žan Vrtač, spremljali pa sta nas učiteljici mag. Helena Arzenšek Krajačič, prof., in vodja projekta Antonija Miklavčič-Jenič, prof. Vsi smo aktivno sodelovali v projektu.

Pot nas je vodila preko Dunaja do Lizbone. Od tu pa še dve uri in pol vožnje s kombijem do manjšega mesta Mortágua. Mortágua leži v osrčju Portugalske, skoraj na sredini med Portom na severu in Lizbono na jugu. Gostila nas je Agrupamento de Escolas de Mortágua (osnovna in srednja šola). Šola sestavljajo tri izobraževalne ustanove: osnovna šola Mortágua, osnovna šola José Lopes de Oliveira in srednja šola João Lopes de Morais. Šola zaposluje približno 110 učiteljev, ki poučujejo približno 900 učencev.

V nedeljo zvečer so nas prijazno sprejele portugalske družine. Pri njih smo bivali ves teden. Do ponedeljka smo spoznali še ostale udeležence 4. mobilnosti iz Slovaške, Nemčije, Norveške in Portugalske. Danci se mobilnosti niso udeležili, saj so sredi projekta odstopili.

Gašper Bradač, 6. a

V ponedeljek so učenci in učitelji portugalske šole pripravili kulturni program, države udeleženke pa so prišle na prizorišče s slavnostnim mimohodom.

Že v ponedeljek smo si ogledali celotno šolo in vrtec. Vsi učenci imajo pouk do 17. ure. Opazovali smo prvošolce, ki so se kljub pozni uri mirno in tiho učili. Šola za nižje razrede in vrtec je nova in zelo čista. Ogledali smo si mesto in obiskali župana, ki nas je sprejel v mestni hiši.

Torkovo jutro smo pričeli z obiskom pouka in nadaljevali z družabnimi igrami, s pomočjo katerih smo se dobro spoznali. Sledilo je skupinsko delo na temo vojne v Ukrajini in medijev. Vsako skupino so sestavljali člani iz različnih držav. Pripraviti smo morali TV-novico, ki smo jo ob koncu tedna tudi posneli.

V sredo smo si ogledali Coimbro – četrto največje mesto Portugalske ter poslušali fado – portugalske žalostinke. Ob ogledu fakultet smo opazili kar nekaj študentov, oblečenih v dolge črne halje. Izvedeli smo, da so bile ravno te halje navdih za oblačilo Harryja Potterja.

Samo mesto Coimbra je zelo lepo, leži pa na hribčku ob reki Mondego. Slovi po najstarejši univerzi na Portugalskem.

Reka Mondego priteče tudi v Montágua. Tu je zgrajeno umetno jezero, ki napaja hidroelektrarno. Ob jezeru sta rekreacijski center ter hotel. Letošnje leto je gladina vode v jezeru zelo nizka, kar pa nas ni oviralo, da se ne bi preizkusili v kanuizmu in vožnji s supi. Naši ekipi je zelo dobro šlo, nekateri učenci pa so preverjali temperaturo vode, saj so kar nekajkrat padli vanjo.

Večer so popestrili starši naših gostiteljev in kuharji šolske kuhinje. Pripravili so polno mizo portugalskih jedi. Manjkalo ni ne mesa, rib in seveda sladic. Vse smo poskusili in se pošteno najedli.

V petek smo dokončali delo v skupinah in si ogledali videoposnetke. Prav zanimivo je bilo opazovati sebe in skupino pri TV-poročanju. Vse skupine so svoje prispevke odlično pripravile.

Popoldne so se poslovili učenci iz Norveške in Nemčije, Slovenci in Slovaki pa v soboto zjutraj. Od portugalskih gostiteljev in staršev smo se poslovili pred šolo. Obljubili smo si, da si bomo dopisovali in se v prihodnjih letih še srečali. Vse smo povabili tudi na obisk v Slovenijo.

V soboto pa sta nas naši učiteljici odpeljali v Ocenarium v Lizboni. V središču stavbe je velik akvarij, ki sega več nadstropij. Sam

Ocenarium ima več kot 8000 živali, ki živijo v vodi in ob njej. Na žalost nismo imeli časa, da si ogledamo vse zbirke, ki so v celotni stavbi.

S Slovaki smo se vkrcali na letalo iz Lizbone proti Dunaju. Večer se je že prevesil v noč, ko smo prispeli na Dunaj. Med letom smo uživali v pogledu na razsvetljene vasi in mesta pod nami.

Na Dunaju je sledilo še zad-

nje slovo od Slovakov, ki so se odpravili proti Bratislavi.

V Dolenjske Toplice smo se vrnili v nedeljskih jutranjih urah. Starši so nas že nestrpno čakali, saj nas niso videli ves teden.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam omogočili, da smo lahko potovali na Portugalsko, predvsem pa našim gostiteljem, s katerimi smo stkali nepozabne vezi.

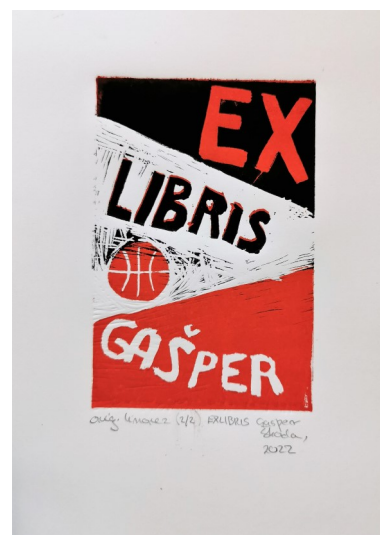
Delo v projektu teče naprej. Mogoče bomo imeli srečo in se udeležili še kakšne mobilnosti. Že v aprilu sledi mobilnost na Slovaško, v juniju pa se vsi skupaj zberemo pri nas v Sloveniji. Z obiskom v Sloveniji pa se dvoletni projekt, ki se je izvajal tri leta končuje. V njem smo izvedeli veliko o novih in sodobnih medijih, ki igrajo v današnjem času zelo pomembno vlogo.

Učenci in učitelji

4. mobilnosti na Portugalsko

Noel Jug, 7. b

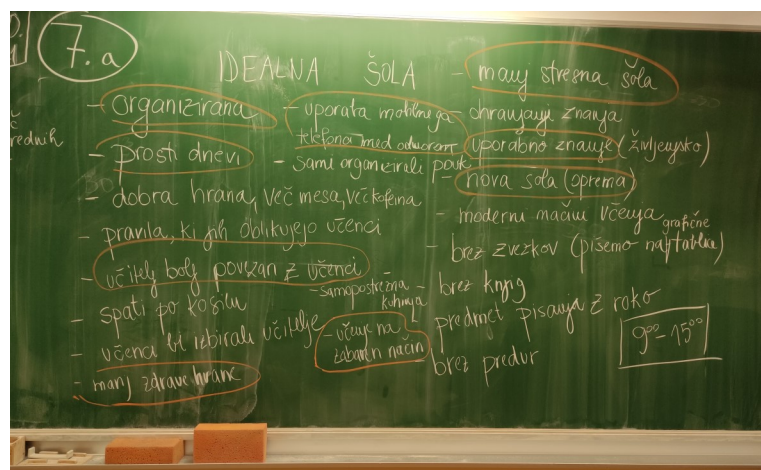
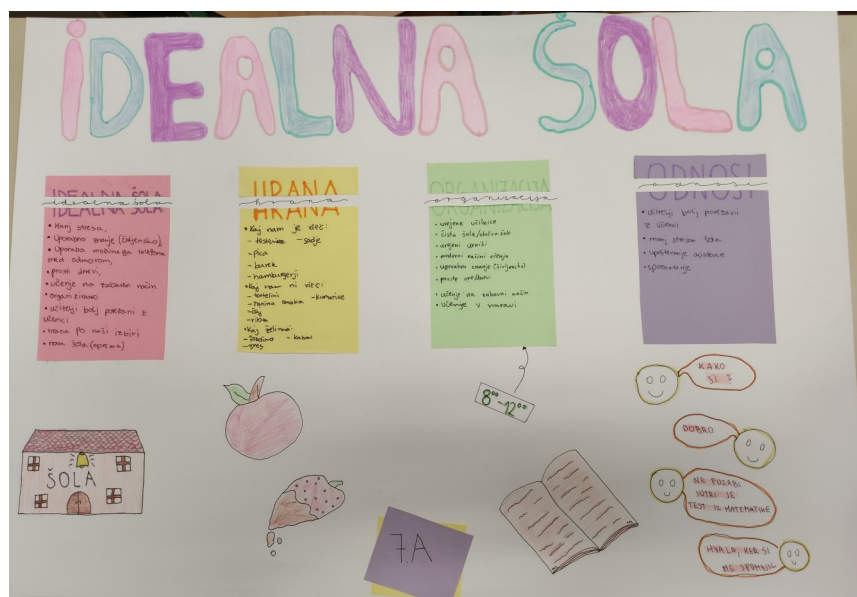
Naravoslovni dan

8. 10. 2021

V petek, 8. 10. 2021, smo na šoli izvedli naravoslovni dan. Naravoslovni dan smo imeli učenci od prvega do devetega razreda. Dan smo začeli z igro, pri kateri smo se vsi postavili v krog in smo morali vprašati učenca na naši desni *Kaj dogaja?* Tisti učenec pa je pokazal nekaj drugega, kar je povedal. Igra se je nato nadaljevala. Naslednja igra se je imenovala *Brundarija*. Izžrebali smo listek, na katerem je bil naslov neke pesmi. Nato smo se sprehodili po razredu in z »brundanjem« melodije smo morali poiskati tistega, ki je izžrebal enako pesem kot mi. Na podlagi tega smo se razporedili v skupine, nato pa smo morali skupaj izbrati tudi ime skupine. Ko smo se odločili za ime skupine, smo morali drugim s pantomimo predstaviti ime naše skupine. V enakih skupinah smo se lotili izdelovanja plakatov. Glavna tema je bila *Idealna šola*. Pred izdelavo plakatov smo se pogovorili, kaj nam pomeni idealna šola. Ko smo izdelovanje plakatov zaključili, smo jih tudi predstavili svojim sošolcem. Ob koncu dneva so plakate obesili zunaj ob avtobusni postaji.

Dan mi je bil zelo všeč in imeli smo se lepo, najbolj pa mi je bila všeč prva igra.

Zala Otorepec, 7. a

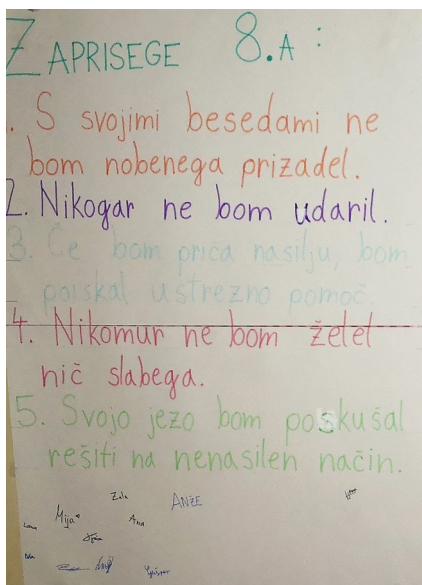
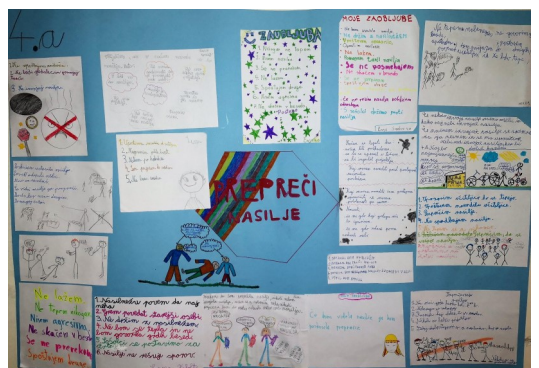
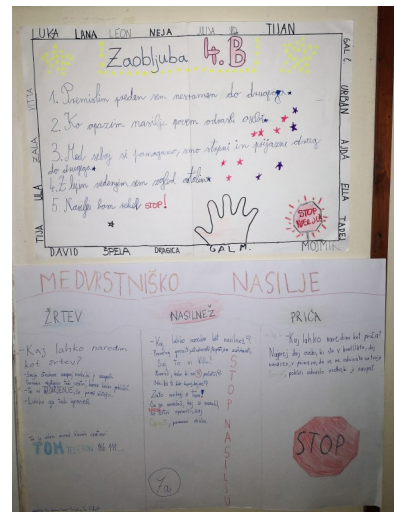
Varno in spodbudno učno okolje je bila letošnje šolsko leto ena izmed prednostnih nalog naše šole. Z dejavnostmi povezovanja, oza-veščanja, učenja in izvajanja socialnih veščin smo želeli vzpostaviti in negovati dobre medsebojne odnose. Vsi učenci so se ukvarjali z enakimi dejavnostmi: iskali so ideje za idealno šolo, ozaveščali smo jih o vlogah posameznika pri medvrstniškem nasilju, spoznavali smo jezik žiraf in volkov ter pravila nenasilne komunikacije.

Za vsak korak smo izdelali plakate in razstavo ter tako delili svoje ideje, želje in zamisli. Veliko časa smo namenili pogovoru, spoznavanju drug drugega, iskanju rešitev in idej za boljše počutje v šoli. Veliko novega smo se naučili.

Zdaj smo na poti odločitve sami: Kateri jezik bomo uporabljali in kakšno komunikacijo bomo negovali? Upamo, da nenasilno, vlu- dno ter strpno, ki je jezik žiraf.

Zakaj jezik žiraf? Ker je žirafa najvišja kopenska žival z največjim srcem.

Srčne učence in učitelje si želimo tudi na naši šoli.

Tim VSUO

LITERARNI NATEČAJ VODA (OŠ DOLENJSKE TOPLICE), mentorica Jasmina Kokalj, prof.

VODA V SVOJEM SIJAJU

Plava lokvanjev list na gladini
ter zraven počiva v žabji vladavini.
Kaplja dežja kot nežen korak,
nad Zemljo se spravi kar celi oblak.
Učiteljica ji reče H₂O,
mi pa pravimo ji: »Pa naj bo!«

Ema Zamida, 9. a

KAJ JE VODA?

Voda je svoboda,
ki je povsod okoli nas.

Voda je kot gorovje,
s katerega gleda se na morje.

Janez Bučar, 6. a

1. NAGRADA

VODA

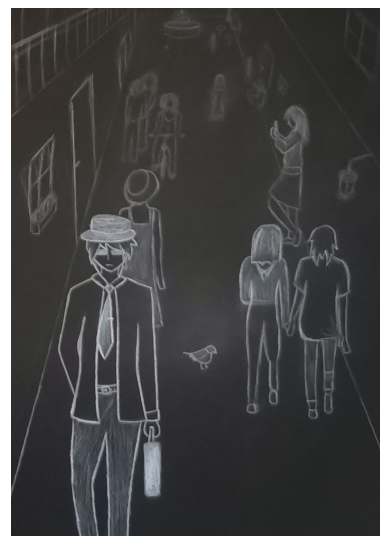
Brez vode ni življenja,
to ve že vsak.
Brez nje ni smeha in ihtenja,
brez nje je samo mrak.

Vodo rabimo vsi,
o tem najmanjšega dvoma ni,
pa naj gre za nas, ljudi,
rastline ali pa živali.

Voda pleše neskončni ples
zunaj zemeljskih zaves.
Voda pleše vsak dan,
ples kmalu ne bo končan.

Voda je prečudovita,
to se mi že dolgo svita,
ampak je na nas,
da jo ohranimo za naslednji čas.

Nejc Kastelic, 6. b

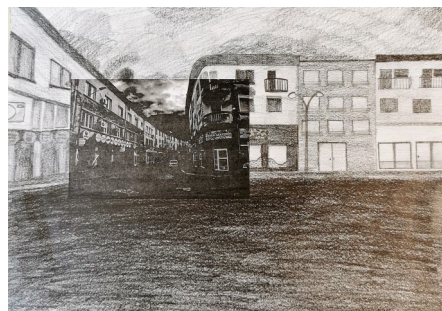
Tjaša Medle, 8. a

VODA

H₂O, to je prava stvar,
listavci, to so božji dar.
Glej jo, glej jo, voda že hiti,
se napolni in spet zaživi.

H₂O že hiti, nam občutke hladi,
ko smo žejni dva dni,
po dežju srečni smo mi.

Ajša Murtič, 9. a

Nika Aščič, 9. a

Zala Žagar, 4. b

3. NAGRADA

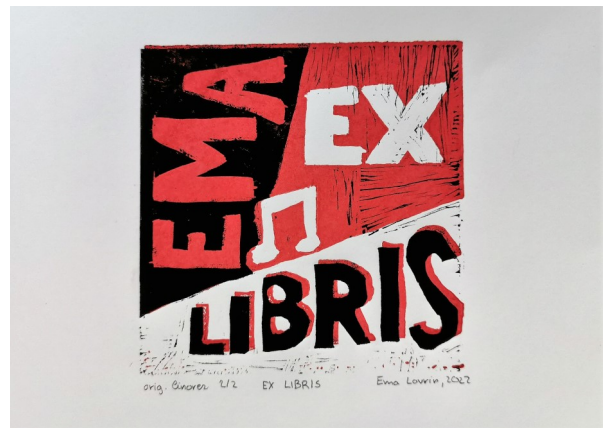
O VODI

O, voda,
kako si mokra, sočna in bočna,
si tekoča, a lahko trda.

O, H₂O,
kako si lepa,
prozorna, brez okusa,
odžejaš mojo dušo.

O, voda,
kako si popolna,
vsak tvoj kubični decimeter,
kar posrkam te.

Kristjan Kren, 9. a

VODA

Voda je vir življenja,
ki nam ponuja zdravo
življenje in ne obolenje.

Pijemo jo noč in dan,
ko jo popijemo,
energijo usvojimo.

Voda izhlapeva v zrak
kot vodna para
in spet nazaj se vrne
kot dežna kaplja.

Zala Trlep, 6. b

Kristjan Kastelic, 7. b

VODA

Voda ni koda,
s katero se napiše številke.
Voda ni moda,
v katero se oblečejo modeli.
Voda je tekočina,
ki je tudi izmerjena količina,
in nam pomaga živeti,
ne pa umreti.

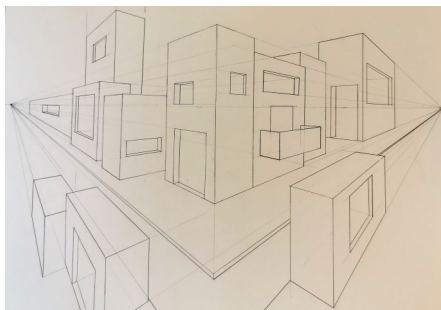
Iva Lazič, 6. a

VODA

Voda je tekoča ter mokra. Zaradi nje ribe ne morejo umreti. Z vodo se lahko zelo odžejamo. Voda je za nas potrebna. V njej lahko plavamo in čofotamo. Zakaj potrebujemo vodo, če jo onesnažujemo? Poglejte si morja s tisočimi tonami plastike! Uboge želve, da morajo to prenašati. Skupaj s svetom moramo pomagati morjem oziroma oceanom.

Tia Gril, 6. b

Marjeta Zupan, 9. a

VODA, NAŠ DOM

Vsi potrebujemo vodo,
vsaka ima svojo kodo,
da jo odpreš
ali zapreš.

Voda je praktično naše življenje,
v njej lahko izvajamo lovljenje.
Lovimo živali za preživetje
ali da dobimo svoje imetje.

V vodi je riba,
katera res šiba.
Tam je tudi rak,
kateri vedno s sabo nosi pak.
Soseda pa je želva,
ki živi v podvodnem gradu,
zgradili so ga pri davnem turškem
vpadu.
Ampak to je akvarij,
a zanjo sam pravcat, lasten imperij.

Tin Marc Klobučar, 6. b

VODA

Vsa živa bitja potrebujejo vodo za preživetje. Pravzaprav zdržimo veliko dlje brez hrane kot brez vode. Najpogosteje si jo predstavljamo kot tekočino, vendar se pojavlja še v dveh drugačnih oblikah. Če zamrzne, nastane led, če zavre, se spremeni v plin, imenovan vodna para, in izgine v zraku.

Alen Tomažin, 9. a

Taja Janko, 7. b

Vid Udovič, 4. b

VODA

Voda plapolala na plan,
meni pa odplava stran,
ko potone riba v morju,
voda že je v vesolju.

Ko tako se zlije tam,
jaz ne vem že več, kam,
super je živalim v morju,
kot da so že na obzorju.

Kaj če voda več ne pride,
Zemlja nekam nam uide,
tega več ne bo,
če skrbeli bomo prav za njo.

Hema Škerl, 6. b

**»BOLJE NE BO NIKOLI, NE Z MOLITVIJO NE S KLETVIJO; DRUGIM BOB IN ŠPEHOVKO –
NAM KAMEN; TAKO JE PAČ ZAPISANO!« (IVAN CANKAR, BOBI)**

Razlagalni spis (črtica Bobi)

Ivan Cankar, ki je bil prvi slovenski poklicni pisatelj, se je rodil na Vrhniki leta 1876, umrl pa v Ljubljani leta 1918. Pisal je v obdobju moderne.

Moderne je književno obdobje, v katerem umetniki niso več upoštevali oz. sledili tradicionalističnemu realističnemu ali romantičnemu pogledu na svet, ampak so pisali o tem, kar so čutili v danem trenutku. Obdobje moderne se je začelo leta 1899 z izidom Župančičeve pesniške zbirke, imenovane Čaša opojnosti, končalo pa s Cankarjevo smrtjo leta 1918.

Glavni predstavniki tega obdobja na Slovenskem so še Dragotin Kette, Josip Murn Aleksandrov in Ivan Cankar, ki je v svojem življenju izdal eno samo pesniško zbirko, imenovano Erotika, in več drugih različnih del, kot sta črtica Skodelica kave in Bobi, drami Hlapci in Kralj na Betajnovi itd.

Ivan Cankar je snov za svoja dela črpal predvsem iz svojega življenja. Pripoved Bobi torej uvrščamo med avtobiografske črtice, saj je to kratka pripoved, ki je povezana s Cankarjevim življenjem.

Črtica Bobi govori o dveh prijateljih, Mihčetu in Petru, ki sta prihajala iz dveh različno bogatih družbenih slojev, zaradi česar njuno prijateljstvo ni bilo najboljšo. Odlomek govori o tem, kako se je Peter v nedeljo dopoldne odpravil v cerkev, saj je upal, da ga bo Mihče vzela s seboj na kosilo. V ta namen si je pripravil robec, v katerega je nameraval zaviti ostanke hrane za domače, še bolj pa si je želel, da bi lahko domov prinesel bob za sestrico Francko. Mihčetova družina ga po maši ni vzela s seboj na voz, zato se je peš odpravil proti njihovemu domu. Bolj ko se je približeval, bolj so ga prevzemali tesnobni občutki. Ko je končno prišel, je v hišo vstopil pri zadnjih vratih, se naslonil na steno in v miru čakal, da ga bo kdo zagledal in ga povabil za mizo. *»Sam Bog je hotel, da je bil stopil preblizu. Takrat ga je zagledal Mihče, ki je sedel za mizo, pod vratom bel prtīč, ves obraz svetel, ustnice omaščene od pečenke in bobov ... «* Po tem trenutku se je zgodilo nekaj nepričakovanega, saj je Mihče nenadoma prijel bob in ga vrgel proti Petrovem licu, bob pa je padel na tla. Peter se je v tistem trenutku počutil grozno, vendar je zaradi obljube Francki pobral bob in stekel iz hiše. Na poti se ustavil na travniku, kjer je začel jokati. Ko se je vrnil domov, je bob dal Francki, dogodek pa je zadržal zase, in tako lačen in žalosten sedel na posteljo.

Sporočilo te kratke pripovedi je, da se na svetu dogajajo mnoge krivice, zaradi česar trpijo najbolj nedolžni, to so otroci. Peter je prevzel nase breme družinskega socialnega problema, ker ni povedal staršem, kaj se je zgodilo, saj je vedel, da imajo že tako veliko svojih težav. S tem je imela težave predvsem Petrova mati, ki ni mogla sprejeti tega, da so revni, in je zato vedno molila in bila vsak večer čisto objokana. Na drugi strani pa je bil oče, ki ji je rekel: *»Bolje ne bo nikoli, ne z molitvijo ne s kletvijo; drugim bob in špehovko – nam kamen: tako je pač zapisano!«*. S tem je hotel povedati, da tudi z molitvijo ne bo nikoli bolje, saj bodo nekateri vedno bogati, drugi pa vedno revni.

Kar mi je zelo všeč pri tej pripovedi, je to, da se zelo dobro vidi, kako se spreminjajo Petrova čustva oz. razpoloženja v zgodbi. To sem opazila predvsem pri Petru, saj je bil na začetku poln veselja in pričakovanja, na koncu pa se je počutil tesnobnega, osramočenega in izdanega. Za njegovo počutje je bil kriv Mihče, ki je Petra osramotil pred vsemi, in to samo zato, da se je lahko počutil večvrednega. Iz tega lahko sklepamo, da je bil Mihče zelo slab prijatelj, nadut, vzvišen in poln samega sebe. Peter je nanj gledal kot na pravega in dobrega prijatelja, a ta ga je na koncu močno prizadel. Ker Peter ni povedal, kaj se mu je zgodilo, lahko sklepamo na to, da je bil zelo tih, zadržan, prijazen in pošten deček.

Lara Klobučar, 9. b

Ivan Cankar se je rodil 10. maja 1876 v obrtniški družini na Vrhniki. Njegovo življenje je zaznamovalo to, da je očetu v osemdesetih letih propadel posel, zato je delo iskal na tujem, in sicer kot sezonski delavec. Vso odgovornost za otroke pa je prevzela mati, ki je v Cankarjevih delih opisana kot največja mučenica in celo svetnica. Ivan je tako kljub težkemu socialnemu položaju odšel študirat tehniko na Dunaj, ki jo je kasneje zamenjal za slavistiko. Študija ni dokončal, zato se je vrnil nazaj domov, kjer je deloval kot prvi slovenski poklicni pisatelj. Umrl je 11. decembra 1918 v Ljubljani. Njegova najbolj znana dela so Bobi, Skodelica kave, Hlapci, Kralj na Betajnovi.

Cankar je pisal in ustvarjal v obdobju moderne, ki se začne leta 1899, konča pa se z njegovo smrtjo leta 1918. Za ustvarjalce v tem obdobju je značilno, da opisujejo čustva v danem trenutku ter ne poskušajo pisati tako kot v obdobju romantike – jezik namreč modernizirajo. Najpomembnejši predstavniki moderne na Slovenskem so Oton Župančič, Dragotin Kette, Josip Murn Aleksandrov in Ivan Cankar, ki ga uvrščamo med največje slovenske pisatelje.

Eno izmed Cankarjevih najbolj znanih del je črtica Bobi, ki pripoveduje o Petrovem in Mihčetovem prijateljstvu. Dogajanje se začne, ko Peter zjutraj ves vesel in neučakan vzame robec za hrano, ki jo bo prinesel domačim in bob za sestrico Francko, ga spravi v žep in se odpravi k maši. Pri maši zagleda Mihčeta ter komaj čaka, da z njim odide na kosilo k njemu domov. Po končani maši se Mihče z očetom in teto brez Petra odpelje z vozom do njihove hiše. Peter je zato moral sam pešachi do hiše, pred katero so ga obdajali tesnobni občutki. Vstopil je pri zadnjih vratih ter se naslonil na steno. Takrat ga je zagledal Mihče, ki je sedel za mizo. *»Sam Bog je hotel, da je bil stopil preblizu. Takrat ga je zagledal Mihče, ki je sedel za mizo, pod vratom bel prtič, ves obraz svetel, ustnice omaščene od pečenke in bobov ... «* Mihče mu je iz gole predrznosti in občutka večvrednosti vrgel bob, ki je pometel mimo Petrovega lica in se zakotalil po tleh. Peter je zaradi svoje obljube Francki bob pobral ter se osramočen in ponižan odpravil domov. Na poti domov je legel v senožet, se zjokal ter pozno popoldne prišel domov, bob odnesel Francki, dogodek, ki se je zgodil, pa je zamolčal staršem ter se tako lačen odpravil v posteljo.

Petrovo razpoloženje v črtici Bobi se začne z veseljem, ki se nadgrajuje, najprej z neučakanostjo. Po maši pa Peter postaja vse bolj nervozen in vse se mu dozdeva tuje. Pred Petrovo hišo se celo sprašuje, zakaj ima tako tesnoben in tuj občutek v sebi. Ko mu Mihče zaluča bob, se počuti manjvrednega, saj ga oblivajo čustva sramote in ponižanja. Razočaran in potrpt se vrne domov in takšne volje tudi zaspi.

Mihče je bil bogat, nevzgojen in vzvišen fant, od katerega Peter takšnega vedenja ni pričakoval. Kljub dolgoletnem prijateljstvu s Petrom ga njegova požrešnost in večvrednost nista ustavila pri ponižanju svojega najboljšega prijatelja. Njegov odnos do Petra v odlomku vzbudi pozornost in prikaže razliko med bogatim in revnim slojem prebivalstva. Meni odnos Mihčeta so Petra ni bil več, je pa bil razumljiv glede na situacijo, v kateri je bil.

Sporočilo Bobov je, da je na svetu še vedno veliko nepravilnosti, zaradi katere trpijo največkrat otroci, ter da kar koli hudega si storil, tega nikoli ne pozabiš. Nepravilnost se kaže v tem, kako bogati živijo v preobilju, revni pa se komaj preživijo ali celo beračijo.

Bobi so črtica, to je kratka pripoved, v kateri avtor opisuje čustva v danem trenutku, v njej pa nastopa malo oseb. Črtice, ki govorijo o lastnih izkušnjah avtorja, se imenujejo avtobiografske črtice. Ivan Cankar je bil mojster črtic, še posebej avtobiografskih, saj je večino snovi za pisanje črpal kar iz svojega življenja.

Tako je Cankar zaradi širokega nabora slogovnih sredstev, ki jih je uporabljal v svojih delih, največji in prvi slovenski poklicni pisatelj. Njegova dela so še danes zelo aktualna ter govorijo o družbenih in socialnih pomanjkljivostih ter problemih v današnjem svetu.

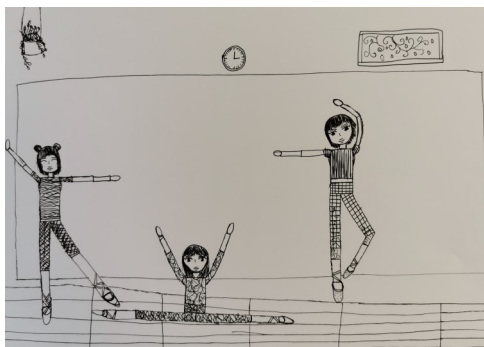
POMLAD

Zdaj prišla je že pomlad,
le kdo je ne bi imel rad.
Zdaj je malo bolj toplo,
ni zdaj več tako mrzlo.

V drevesnih krošnjah je veselo,
v takih, čigar debloa je debelo,
vseh vrst ptički žvrgolijo,
medtem ko sveče se topijo.
Zunaj lepo sonce sije,
s toplimi žarki vse umije,
snega že dolgo ni več,
mraz je bil že vsem odveč.

Narava se zdaj že vsa prebuja,
to je bila že huda nuja,
rože dolgo že cvetijo,
otroci pa v šolo hitijo.

Nejc Kastelic, 6. b

Neža Medle, 7. a

Vitta Fink, 4. b

MOJA KANA

Moja Kana
je vedno razigrana,
kadar ni zaspana.

Kadar ni v hiši,
lovi miši.

Kadar je v hiši,
ona vse sliši.

Ko se ti najbolj mudi,
ona prihiti.
Ko zasliši zvok omare,
ona ve,
da se ji bo natreslo hrane.

Rada jo imam
in se z njo velikokrat pocrklijam.

Eva Vidic, 6. a

Rok Špelko, 8. b

NAŠA BABI

Naša babi je prijazna,
hiša njena ni nikoli prazna.
Družina rada jo obišče,
iz kuhinje diši pečeno pišče.

Ayrton De Nova, 6. a

MOJA PSIČKA RIKA

Moja psička Rika
je kot mala črna pika.

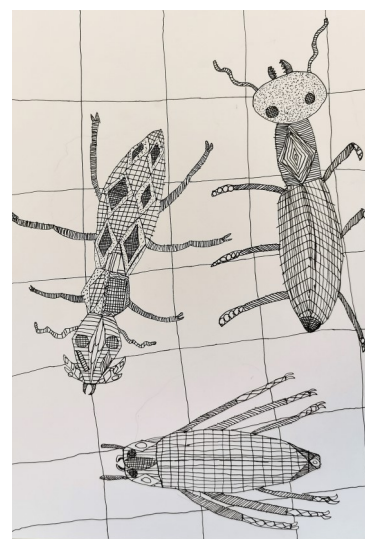
Skupaj se igrava
in se radi imava.

Hodiva na sprehode
in loviva labode.

Ko sem slabe volje,
me ona v veselje odpelje.

Rada ima klobase
in vedno zadrži vse zase.

Tia Kramaršič, 6. a

Jan Makovec, 6. a

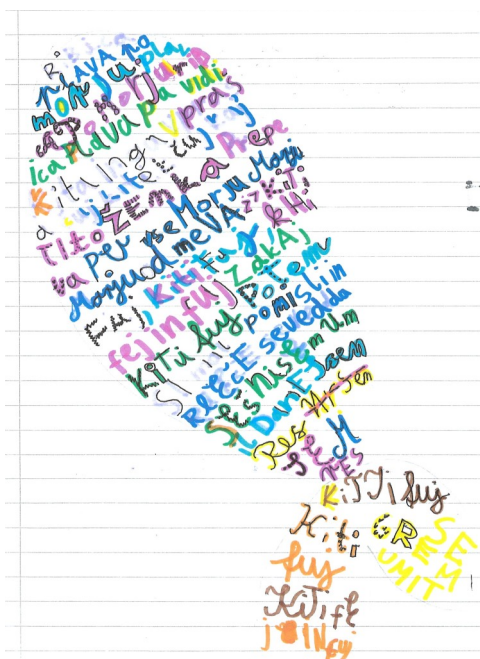
DEŽ

Ko si sam in ne veš,
kako naprej,
začne deževati
in pogledaš gor v nebo,
še le sedaj veš,
kaj je to.

Ko ti dež kapne na lice,
ne pozabi na veselje in na radost,
saj veš, da zdaj v redu bo.

Dežni oblak se je pobral
in sonce pride spet nazaj.
Ne pozabi, da veselje vedno s
tabo bo,
ne pozabi na tisto tvojo srečo
vso.

(anonimni avtor)

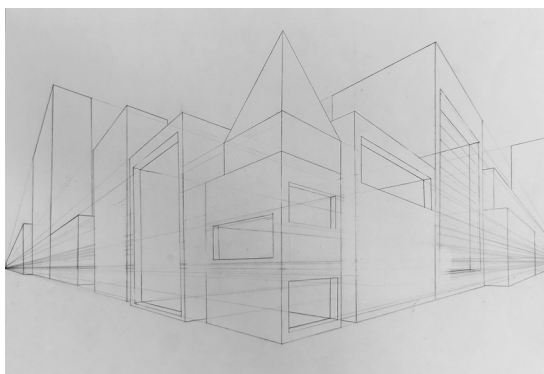
Zoja Farič, 5. a

LIMONA

Sončno rumena in skoraj zelena,
v vsaki pijači zelo zaželena.
Jo sonce obsije, da dozori,
polepša nam dneve, ko zažari.

Kdor jo poje, kisló se smeje,
in glasno pove, da limoni ni meje.
Sončna, dišeča ima pravi sijaj,
prinaša nam zdravje in Zemlji raj.

Iva Lazič, 6. a

Ajša Murtić, 9. a

TORTNI KOS

Jaz imam en nos,
ki velik je kot tortni kos.
Poleg torte paše sok,
a jaz zaslišim glasen pok.

Bratu nekaj na tla je padlo,
iz rok je spustil svojo škatlo.
Njega na smrt je bilo strah,
sosed zunaj je le pobiral mah.

Jaz sem zelo lačen,
poleg tega malo popačen.
Na televiziji je glasen los,
a jaz še zmeraj čakam na svoj tortni kos.

Tin Klobučar, 6. b

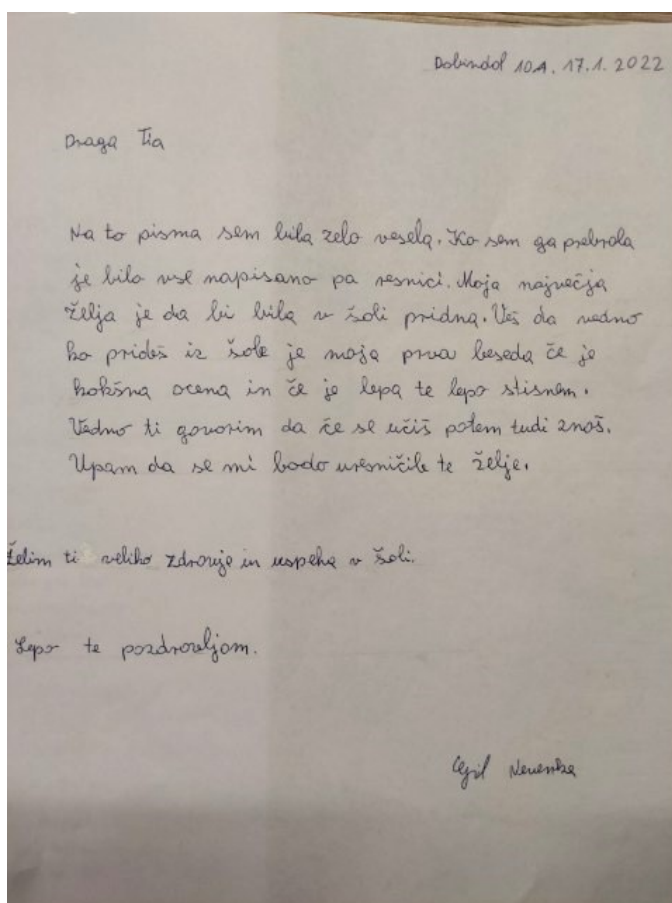
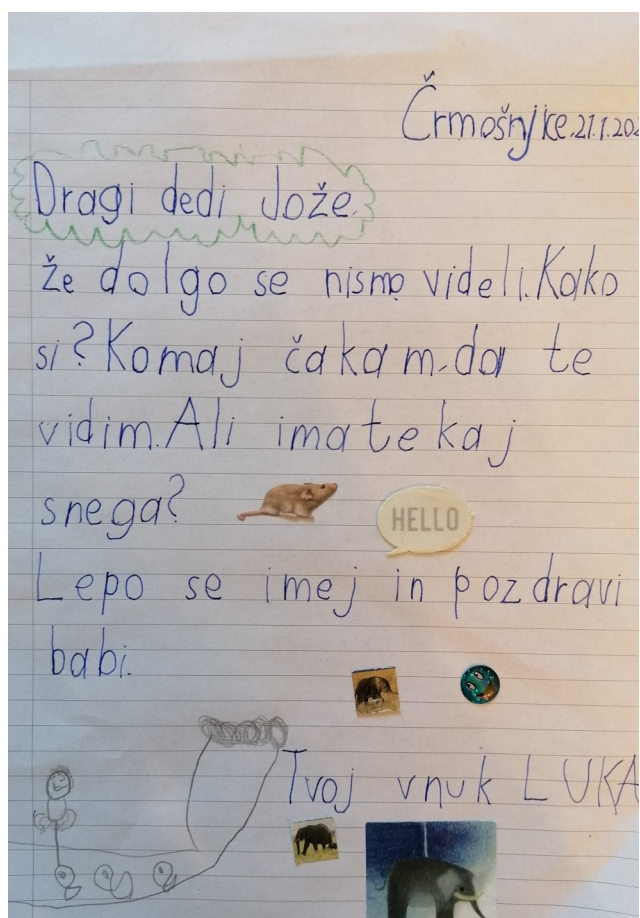
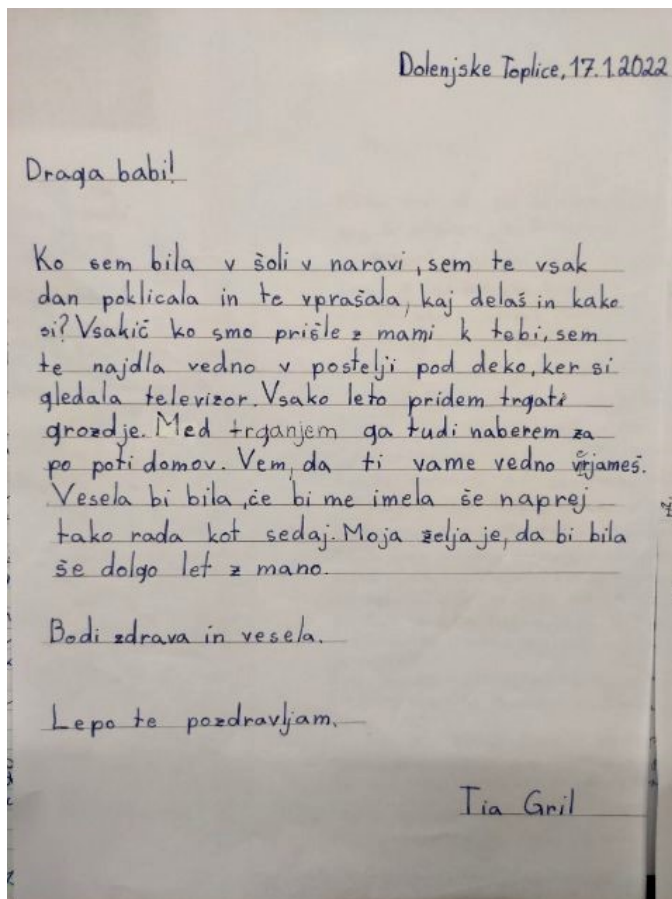
TEDEN PISANJA Z ROKO 2022

V slovenskih šolah, vrtcih, domovih za starejše in varstveno-delovnih centrih je letos med 17. in 21. januarjem potekal že 7. Teden pisanja z roko v Sloveniji. Naša šola in Vrtec Gumbek smo bili vanj vključeni že šesto leto. Letošnja tema je bila pisanje pisem staršem in starim staršem.

V tem tednu smo vse učiteljice slovenščine in vzgojiteljice v svojih skupinah dale otrokom navodila za delo. Nekaj smo naredili v šoli in vrtcu, nekaj pa so morali učenci opraviti tudi doma. V projektu smo sodelovali tudi zaposleni v šoli in v vrtcu. Zlasti pisanje pisem na roko je zelo pomembno, saj tako ustvarjamo bolj osebni stik z naslovnikom, še posebno, če nam odgovori. Pisanje z roko pa nas tudi odvrča od predolgega sedenja pred elektronskimi napravami.

Več pa naj povedo izdelki učencev in otrok.

Marija Andrejčič

DRAGA BABI.

ŽELIM TI DA BOŠ VEŠELA IN ZDRAVA,
DA TE PRED KRIZ NEBI VEČ BOLEKL IN DA BOŠ
KMALU MAVO BEŽALA. ISTO ŽELIM TUDI DEDU.
Z LEPIMI POZDRAVI.

Naja Kusor

STURNJ 23.1.2022

Dolenjske Toplice, 17.1.2022

Živjo, babi in dedi!

Za vaju imam kratko vprašanje iz otroštva. Katera je bila vajina najljubša knjiga, ki sta jo brala, ko sta bila mojih let. In kdaj ob katerih trenutkih oz. dneh sta jo najraje brala. In ali sta jo sama brala ali vama je kdo drugbral najljubšo knjigo iz otroštva. Prosila vaju bi, da mi do četrtega odgovorita.

Lepo bodita.

Teja

Branje je zamej sprostitelj
po napornem dnevu ali le
odklop misli.

Medgeneracijsko branje je
dober spogled v razmišljanja
ljudi, ki berjo ista dela.

Zanimivo je misliti, kako
na različne načine razumemo
in interpretiramo določeno
rešino.

Ob tednu pisanja mi je
zelo pomembna spodbuda
otrok, da zapišejo svoje spomine
ali misli.

Mateja Hočevar

Živjo Teji!

Obavam ti odgovoriti in povedati
da v mojem otroštvu nisemo
imeli toliko knjig na voljo, kot
sedaj, so bile pa zelo zanimive
in resnične. Brali smo jih za dveeno
branje za šolo, doma pa smo jih
brali pozimi, ko smo bili na
peči, taboat pa je dosti edin
bral, drugi pa smo poslušali.
Vostela ti bom nekaj knjig,
ki se jih spominam.

LUKEC IN NJEBOV ŠKOREC, DESETNICA,
DOMEN, VIŠOŠKA KRONIKA, GORJANI,
SOLZICE.

To bi bilo za enkrat od vaju,
želimo ti lep dan in nasvidenje.
dedi in babi

oven

Ker si zelo pogumno in vztrajno znamenje, boš dosegel vse, kar si si zastavil. V tem letu boš spoznal nekoga, ki ti bo zelo, zelo všeč. Prijatelji ti veliko pomenijo in za življenje ti ni vseeno. Tudi ko ti je težko, si še vedno prijazen in potrpežljiv. Si zelo posebna oseba in tega se zavedajo tudi drugi okoli tebe.

bik

Biki so že po naravi izjemno pogumni. Vse si upaš narediti in vse leto bo sreča na tvoji strani. Na tleh boš našel kovanec, ki ti bo prinesel srečo. Imaš rad svoje prijatelje in družino. Vedno jih braniš in si nežne narave. Si največji in najboljši prijatelj!

dvojčka

Če si nekaj zaželiš, to dobiš. Vedno najdeš drugo pot, ki jo ubereš, in vedno se izkaže za pravilno. Znaš se tudi zlagati, si pameten ter obožuješ počitnice, dopust in izlete. V tem letu boš potoval v zelo oddaljene kraje, kjer boš doživel nekaj nepozabnih trenutkov!

rak

Če si po horoskopu rak, si občutljive in nežne narave. Hitro se počutiš prizadetega ter vse stvari jemlješ zelo osebno. Vendar ni treba, da je tako. Včasih je v življenju veliko lepše, če kakšno grdo stvar pozabimo in gremo s pokončno glavo naprej. V tem letu boš spoznal nekoga, ki bo zate zelo pomemben. Tudi ocene ob koncu leta bodo odlične! Lahko si čestitaš že zdaj!

lev

Kot lev si navajen, da je vedno vse po tvoje. Kar hočeš, tudi dosežeš. V tem mesecu se ti bo izpolnila želja. Z družino boš preživel čudovite počitnice. Le glej, da se ti do konca leta ne poslabšajo ocene! Pazi na svojo brihtno glavo. Tvoje srečne številke v tem letu so 4, 6, 12, 15, 18, 26.

devica

Imaš veliko želja, izpolni pa se ti lahko le ena. Nikoli ne obžaluješ tega, kar si storil. Kar storiš narobe, pa si pripravljen popraviti. Imel boš super družino in živel boš srečno ter imel vsega dovolj. Vsemu boš hvaležen!

tehtnica

Si komunikativen in odloče dobiti, kar želiš, vendar ne razumeš odgovora NE. Pazi, da te tvoje noge ne odnesejo v neznano! V tem letu boš spoznal nekoga, zaradi katerega se boš počutil kot v devetih nebesih! Vendar pozor – bodi previden, ni vse tako lepo, kot je videti.

škorpijon

Včasih se zdi, da nisi ravno prijazna oseba ter da imaš rad le samega sebe, vendar se izkaže, da je to le videz. Ni ti namreč všeč, ko ti drugi govorijo, kaj moraš narediti. Delaš stvari po svoje, si glasen in včasih neposlusen. Vendar znaš biti zelo srčen, prijazen in vedno skušaš pomagati. V tem letu boš srečen zaradi dogodka, ki ti bo spremenil življenje na bolje.

strelec

V življenju se rad pogovarjaš, zato imaš veliko prijateljev. Če boš nadaljeval v tej smeri, boš imel lahko prijateljev za cel avtobus! Bodi še naprej tako komunikativen. Tudi če kakšnega od prijateljev izgubiš, nisi nikoli sam oz. vedno je nekdo s teboj. V tem letu bodo prišli tudi dnevi, ki ti ne bodo všeč, ampak se bo na koncu vse obrnilo v tvoje dobro.

kozorog

Tvoj znak pomeni, da si trmast in odločen. Mogoče se ne zavedaš, a včasih se rad kregaš. Ni te strah povedati resnice in biti to, kar si. Če te kdo poniža, te to ne ustavi na tvoji poti. To ti zagotavlja tvoja pogumna narava. Ostani, kar si, saj si tak najboljši!

vodnar

Obožuješ morje, saj je to v tvojem nebesnem znamenju. Rad se igraš, tudi če si že odrasel. Imaš družino, ki te obožuje, in veliko prijateljev ter malo denarja. To se bo kmalu spremenilo. Kmalu boš namreč obogatel. Napisal boš svojo knjigo ter postal slaven. Tvoje življenje se bo popolnoma obrnilo, kot bi trenil.

ribi

Si ukazovalen. Znaš biti prijazen, a si lahko istočasno nesramen. Znaš pridobiti prijatelje, a si tudi preračunljiv in zelo aktiven. Zanimajo te vse vrste športa in ne znaš biti pri miru. Lahko se ti kaj zgodi v tem tednu, zato bodi pazljiv na svojo okolico. Na splošno pa so ti zvezde zelo naklonjene.

GLEDALIŠKA PREDSTAVA

Majcena omara v okviru projekta Stopimo na oder

(OŠ ŽUŽEMBERK)

Danes, 6. 4. 2022, sem si v KKC Dolenjske Toplice ogledala gledališko predstavo z naslovom Majcena omara. Vsi so igrali zelo lepo in doživeto. V tej predstavi so nastopali gospod Klobučar, gospa Flek, gospa Kravcar in gospa Štefi. To gledališko predstavo bi ocenila z 9 od 10 točk. Režirala jo je Anita Starašinič.

Dogajanje se je začelo, ko sta se gospa Flek in gospod Klobučar pogovarjala v sobi, gospa Štefi pa je vmes pospravljala prah po celi sobi. Gospod Klobučar je strogo in velikokrat povedal gospe Flek, naj ne gleda v njegovo omaro. Gospa Flek se ni mogla premagati in je poklicala gospo Kravcar, da bosta skupaj pogledali v omaro. Znotraj omare so bili klobuki. Gospod Klobučar je opazil, kaj sta gospa Flek in gospa Kravcar naredili. Ko je gospa Kravcar odšla, je vzel iz klobuka orožje in zabodel gospo Flek.

Ela Jernejčič, 6. a

V sredo, 6. 4. 2022, smo si ogledali predstavo Majcena omara. V njej so nastopali gospod Klobučar, Gospa Flek, gospa Kravcar in gospa Štefi. Predstava je govorila o gospodu Klobučarju in o njegovi skrivnostni omari. Nihče je ni smel odpreti in nihče ni vedel, kaj se v njej skriva. Gospa Flek pa je hotela ugotoviti, kaj gospod Klobučar skriva v njej. Gospa Flek in gospa Kravcar pa sta odšli do omare, ko gospoda Klobučarja ni bilo doma, jo odprli in omara

je bila polna ženskih klobukov. Spraševali sta se, zakaj jih ima, a tega nista ugotovili. Gospa Kravcar je odšla, potem pa je prišla gospa Štefi in nabrala vse klobuke razen enega. Na koncu se je Gospod Klobučar maščeval gospe Flek tako, da jo je umoril. Ugotovilo se je, da je imel klobuke od ljudi, ki jih je ubil, dokaze pa je hranil v omari.

Predstava mi ni bila tako všeč, ker na koncu sploh nisem vedel, zakaj ima gospod Klobučar toliko klobukov in kje jih je dobil. Vse vloge so bile dobro odigrane, le gospa Flek je prevečkrat povedala eno in isto stvar.

Andraž Celič, 6. a

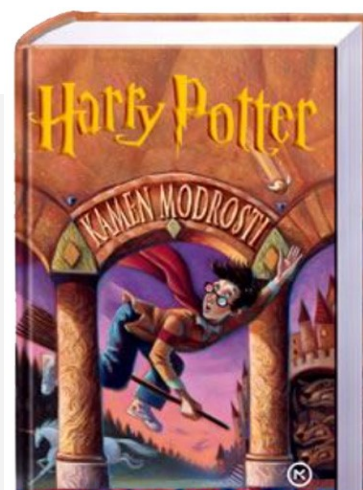
KNJIGA

HARRY POTTER IN KAMEN MODROSTI

Harry je sin slavnih staršev. Šele na svoj 11. rojstni dan izve, kaj je v resnici. V svetu njegovih staršev njegovo ime izgovarjajo s ponosom. Harry je sprejet v šolo za čarovnike. Tam spozna dva prijatelja, ki mu vedno stojita ob strani. Tudi ko se borijo proti mračnim silam, ki so umorile njegove starše.

Ta knjiga je primerna za vse starosti in oboževalce fantazijskih knjig.

Lorena Čengija, 5. a

KRHKI PIŠKOTI

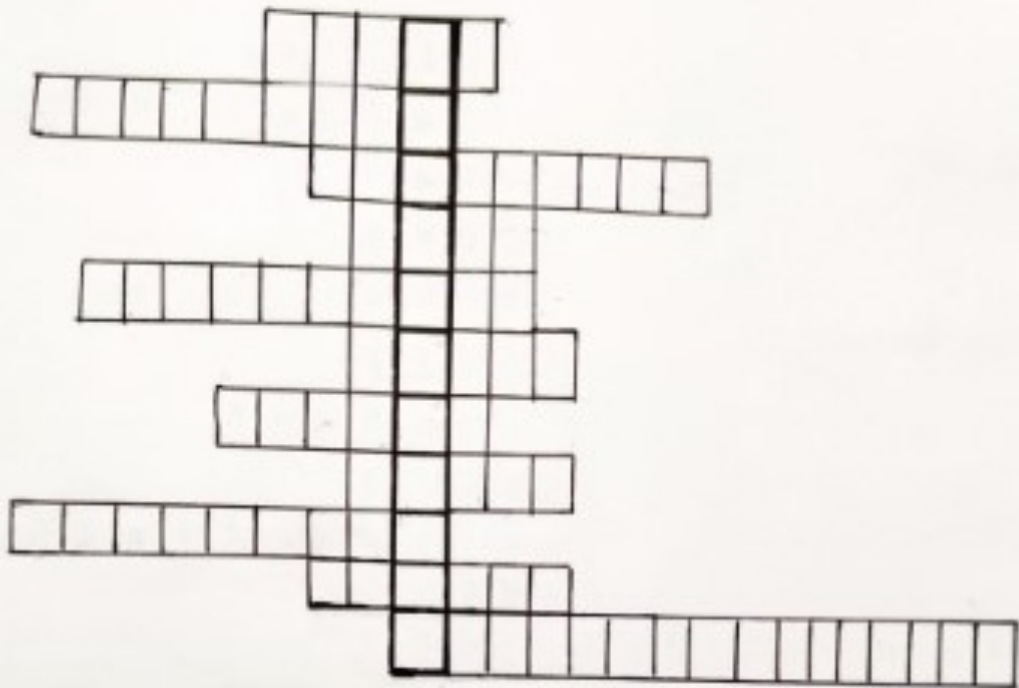
ZA IZDELAVO PIŠKOTOV POTREBUJEMO NASLEDNJE

- SESTAVINE:**
- 60 dag moke
 - 2 žlički pecilnega praška
 - 2 jajci
 - 30 dag masla
 - 30 dag sladkorja
 - en vanilij sladkor

POSTOPEK: IZ SESTAVIN ZGNETEMO TESTO IN GA PUSTIMO NA HLADNEM POL URE, DA POČINA. ODREŽEMO DEL TESTA, OBLIKUJEMO HLEBČEK ŽIVALJAMO IN IZREŽEMO Z MODELČKI PIŠKOTE. POLEGAMO JIH NA PEKI PAPIR NA PEKAČ. PIŠKOTE PEČEMO PRI 200°C, 12-15 MINUT.

Sončki

1. Si jo nadenemo na obraz.

2. Tekočina/gel, ki se uporablja za ubijanje virusov.

3. Začasna priložna osamitev nekoga, zaradi preprečitve širjenja nekoga bolezni.

4. Aplikacija za videokonference.

5. Če vstop v neko ustanovo ali v neko državo se morajo weceptjeni....

6. Mesec v katerem je bila odkrita prva okužba v Sloveniji.

7. Nekaj s čimer pridobimo antitelesa, brez da bi prebdeli.

8. Korona.....

9. Zaščitna obleka pred virusi.

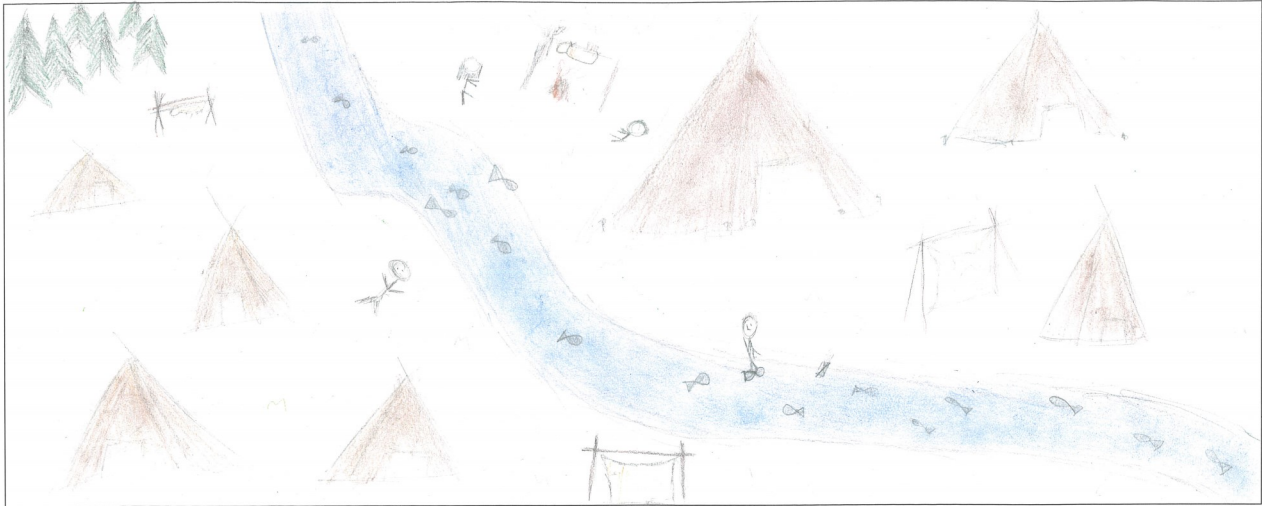
10. Lahko je bakterijska ali virusna.....

11. V njej so bile naložene naloge.

GESLO: _____

MY TOWN IN THE PAST

Taja Janko 7.B

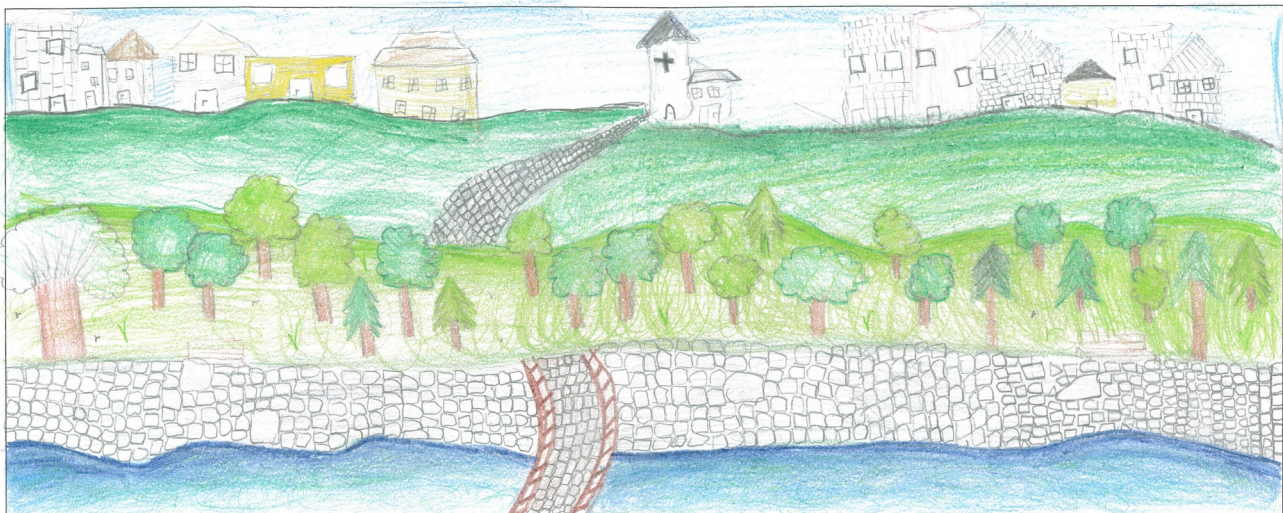

Twelve thousand years ago, our town wasn't a town, it was a camp for people of the Stone Age. The people were hunters. They lived in tents by the river. There was a forest round the camp.

Twelve thousand years ago, our town wasn't a town, it was a camp. The people were hunters, fishers, cooks. They lived in tents. Round the camp there was a forest. That's where they got trees. They needed wood a lot, it was used for fire at the night, for tents. They mostly ate fish and meat. The fishers caught fish, it's good that they have a river just ten steps from the tents, so they don't need to walk too much. So when they catch a fish, they hand it to the cook to cook it. The hunters on the other side need to walk really deep in forest, so they catch something. Sometimes they don't even catch anything. But when they have a good day, luck comes and the hunters catch a bear or a rabbit. And again they give it to the cook. Women work too. They usually knit clothes, or watch out for the children. Kids love to play games with each other or they help their parents at their work.

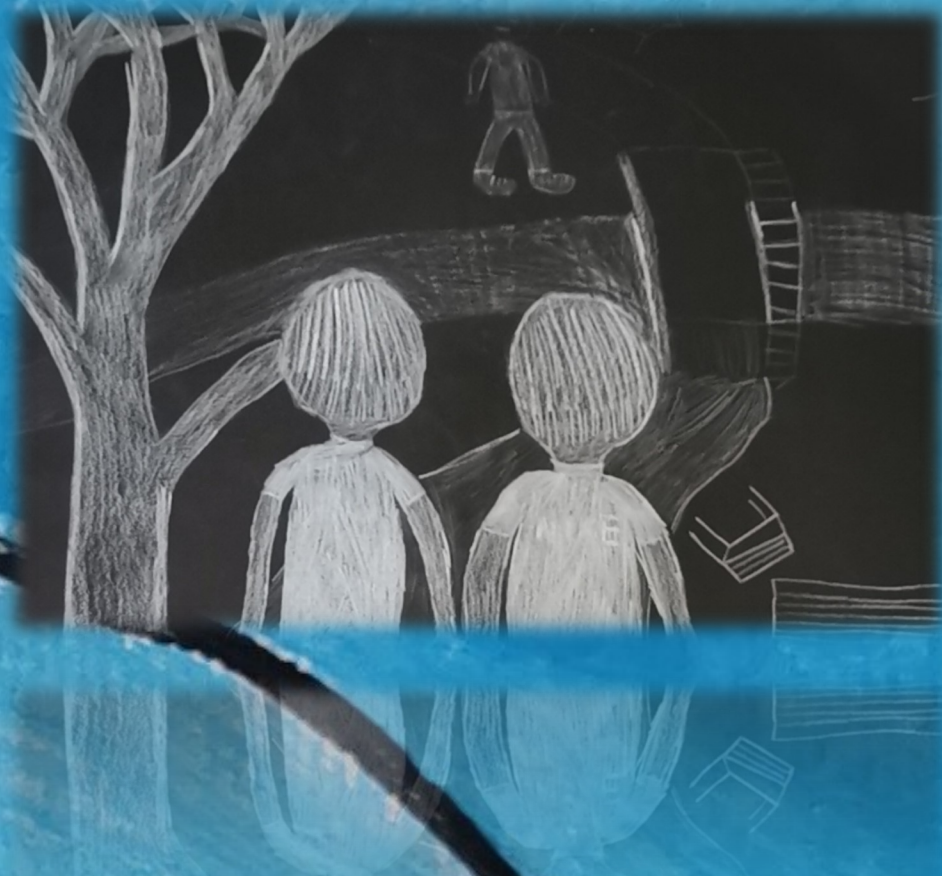
Taja Janko, Pina Škerl, 7. b

MY TOWN IN THE PAST

Town in the past had beautiful river and bridge across the river. Park was under the church. Church was on the hill. In town live Romans. We didn't have school, did on the village. We are big family. Often spent in church, and swimming on the river. Bought in the market. Met in the park. Had woodpecker house.

Lara Tekavčič, Teja Fink, 7. a

GLASILO OSNOVNE ŠOLE
DOLENJSKE TOPLICE